

Shri Raghunath Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ५९०-घ

Title स्वल्पदुःश्लोकव्याख्या

Author वैद्यनाथ पायगुडि:

Extent ५८ Age

Subject काव्यम्

विलम्बः — इः श्लोकाः सव्याख्याः

~~विलम्बः~~

५२०

नं. ५१०-६
स्व. लक्ष्मण. शिवम. नारायण
पु. रमणी

कालिका
उत्तर

श्रीगणेशाय नमः
वस्त्रा २७

१० १० १० १०
१० १० १० १०
१० १० १० १०

कालिका -
पु. रमणी
पु. रमणी

CC-0 Dharmartha Trust J&K. An eGangotri-Vaidika Bharata Initiative

नारायणः वः अविद्याभिमानिनोषुष्मात्मायात् रक्षत अनेनरक्षणा
पीडाशुभ्यादिसिद्धे उत्पत्तिस्थितिप्रलयादिकर्तृत्वभगवतिप्रतिया
दितं दशावतारजनकत्वं वक्ष्यीतिविशेषणमुत्वेनारु कथंभूतंसः।
करणाः कंजलंरणातिभक्षयतिगच्छंतीतिवाकरणाः जलभक्षकज
लवरोवेत्यर्थः कसारणगतो कणधानोर्भादेर्गत्यर्थात् अनेकार्थत्वे
नभक्षणायादायवायविहसं अनेनमत्स्यकृमावतारित्वेयज्यते वे
दसेरक्षणायायमायः दृष्टिबीधारणार्थेद्वितीयश्रुतिपुराणादौप्रसिद्धे ।
पुनःकथंभूतंसः अरणाःनविद्यतेरणाः संश्रामोयस्यसः विनापुर्देवल्लि ।

निगृहीतवान् २ यत्तदोर्निर्वासंख्यं भवति सकः यस्य रागः रागरागः रागो वा रा-
गो यस्य विस्मोः रागः रागस्यायं रागसंबंधी रागरागः श्रद्धादृष्टासः संसारभे-
रवनादः कर्ता रागाय युद्धं कर्तुं शक्नोति शब्दं ऊर्ध्वंति आकाशं तीत्यर्थः ते रा-
गावः आङ्. पृथ्वात् शब्दार्थवात् भ्वादेर्ङि. तोङ्. स्वात्वात् ३३. धातोर्विविध-
णो आङ्. स ह्यङीति पररूपेण नाराण शब्देन श्रोमाङ्. श्रोति पररूपेण गोशब्द-
वत्तराणि शब्दो बोधव्यः तान् नराणाः द्वितीयान्तमेतत् महायोद्धुन्वायति
भयात्पलायनं कारयति सरणो वारणाः रागालालसान् रिष्टन्निद्रावयती-
त्यर्थः अनेन लावण्यैकनिधिप्रयुञ्जनककुम्भावतारित्वेन यत्ने गत्यर्थः २

स्पृष्टतेर्लिङ्गिणोरेति रूपं अनेन श्रीकृष्णोपि भगवान् त्वमेवेति धनितं
 ध पुनः सः कः आरमा श्रीराणां समूहः आरं आरं मीनातिदिनलिसः आर
 माः तेन आरमा घतेन किं विधिष्टः परशुरामः आरमा इति प्रथमां तत्तेन
 व्याख्यातं भ्रमभूलकमपासं विशेष्यस्येनेत्यस्य तृतीयोत्तरात् कृष्ण
 नैव निर्वीरुः ध्याहारेण व्याख्यानस्यास्येतावुचितत्वाच्च आरपूर्वकात् किं
 सार्थकात् मीनातेर्विचिमीनातिमितोत्पात्ते आरमाः विष्टपावत् तृतीयो
 तमेतत् अतिरूपसंज्ञविद्युत्वात् केन येन परशुरामेण दत्ता सकलराज्या
 लक्ष्मीर्वात्सरायश्रापादिता रमालक्ष्मीः अरमारमा न विद्यते रमाल्

३

३

वि

त्मीर्येषां ते शरमाः निर्दनाः वासनाभिहृक्कास्तान् शरमयति शरमाद
 यति सा शरमारमा शरः पूर्वकातरमतेर्गि विमित्वा तत्तत्सत्त्वे च ततो
 गि ज्ञेया तत्वा यच्चिदापि रूपमेतत् हि ज्ञाने दयित्री शरमा सवभूवेत्यर्थः भा
 तनामने कार्यत्वेन सत्तायं कस्यास्पतेर्लिङ्गिरूपं तदर्थकमव्ययं वा वा
 वं अनेन ज्ञेयं तत्कमद्वेदार्थं पश्यमावतारित्वं सूचितं य एवमपि दान्ती
 एतेन रसात्वेयं दर्शयति पुनः सकः श्रीमान् नित्यं श्रीर्यस्य सः परमेश्वर्यं स
 पन्न इत्यर्थः पुनः सकः उदयोदयः प्रायिष्ट्यगमत इति श्रयः श्रयतेर्ग
 त्यर्थकादात्मने पदिनः पचायचि श्रयवान् ज्ञश्चात् यातेः केऽचिवारूपं ३

नायासीदत्रायदित्ययः प्रप्राप्तः गतोवामग्नइतियावत् उदयः प्राविर्भा
 वोयस्पतत् अयोदयंभूभूथरादिउत्तुद्धतेउद्धारिते जलाडःपरिभा
 नीतेयेनसः अनेनजलनिमग्नएष्टीपर्वतागुहराकर्तावाराहाव।
 तारःस्त्वितः ६ पुनःसःकःअदयदयःनविद्यतेदयायेषांतेअदयाःनि
 करणाःहिंसाःतेषुदयायस्पसः अदयदयः जीवमात्रदयालुरित्यर्थः
 अनेनअहिंसापरमोधर्मइत्यादिशास्त्रावलंबिविबोधावतारित्वंधनितं ७
 अदयेषुनिकरणापिजनेषुदयतेहिंसनेकरोति इतिअदयदयः क
 लिपुगांतेषापिष्टनाशकत्वेनकल्पावतारित्वंचवोधव्यं ८ पुनःसकः।

४

दायोदयोदेयोदयः उदतं प्रयोः लोहं ये स्ते उदयसः दाययभागायपि
 पायउदयसः दायोदयसः राज्यं गृहीतका मतयोदतस्त्राः कौरवाः पांडुः
 वावा तान च निप्रवावे उयतीति सप्तम्याश्रलंक अनेनायव्याख्याने उ
 एनिर्दलनथर्मस्यापक कृष्णसाहचर्याद्वितीयव्याख्याने साहचर्यं वि
 नैव बलरामावतारित्वं व्यज्यते १ पुनः कथं सः जिह्मः जलशील इत्य
 र्थः अनेन सर्वोक्तपरावणजेत्वेन रामावतारित्वं सूचितं १ पुनः कथं
 सः प्रभीरभीः भियं रंति ददंति ते भीराः भीरुपकर्मण्युपपदे दायोद
 योदः च ते रातो नृपेति के रूपमेतत् तस्मिन्नर्जने उद्योयने वा दयते कृपां करोति
 स दायोदयोदयः तत्सहस्रं कृतीति ३

४

नार्थात्तरातेरातो नृपसर्गक इति के आलो लो पश्चा लो पे भी र इति रू
पे पंचम्यं तेन तेन भीषादेन समासः तथा च परदारहरणाद्युपद्रवदा।
थिरावणादयः भीराः भयानकाः तेभ्यः भीः भीरभीः न विद्यते भीरा
भीर्यस्यसः अभिरभीः सर्वतोभयशून्य इत्यर्थः अनेनापिरामावता
रो बोधितः अस्मेवाभिरभीत्यग्रिमं विशेषणं अभिरभीराभीरभीसा
रभीः भियः इति ऋच्छति वा प्राप्नुवतीत्यर्थः भीरूपे कर्मण्युपपदे ई
तेः कर्मण्यणिः ऋच्छते मूले विभुजादित्वात् केवाभीर इति रूपे अभि
नः रायंति रत्नरत्नेत्याक्रोशंति ते अभिराः अभिरुपसर्गपूर्वात्तशब्दा

५
५
र्यं क रायते रादे च इत्याने सुपीतियोगविभागात्के आलोपेव अभिरश्तिरूपं
ततः अभिराश्रते भीराश्चेति कर्मधारयः अभिरभीराः एवं सभयाः संतः सं
प्रतिशरणा र्थिनश्चर्यः अभयं रातिददाति - अभिराश्रभीरः अभिरभी
राणां अभिरः अभयप्रदः अभिरभीराभीरः राण्यराभूतानां रत्नरत्नेत्याको
शतांशराणागतविभीषणादीनां चरत्ताकतेत्यर्थः भियं स्पतिनाशयती
तिभीसं अकृतोभयं निर्भीकमित्यर्थः भीरुपेकर्मण्युपदेस्यते रादे च इत्या
नोनुपेतिकेभीसेति रूपं अरीणां समूहः आरंभीसंचतत आरं
चभीसारं तद्विभेति ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

श्रुतर्भावितार्थकादिभेदेः क्विपिरूपेभीषयतीत्यर्थः भीसारभीः
अशरण्यमरिहृदंभयभवनं करोतीत्यर्थः अभिरभीराभीरश्रासौभी।
सारश्चसतयोक्तः एवंदशावताराख्यात्वाताः यद्वा अभिरभीरभिवि
तिपदच्छेदः नभीराःभयानकाः अभीराः परदारामरुणादिजुभय।
श्रुत्यारावणादयस्तेषांभीस्तस्मैरभतेराभस्तेनवर्ततेजस्मनाप्रकटीभव
तिस्रुभिरभीरभिः रामवेदश्चनेनधुनितं शुभीराभीरभीसारभीरि।
तिद्वितीयःपदच्छेदः अनेनकल्कवतारोबोधितः अभीराःभयलेणा
भाववतः शूराः छेच्छादयः तेषांभीर्यस्मात्सर्वेषामेवभयजनकाः स

६
६

स्नेहादयस्तेषु भगवता कल्किना निष्कृतिरिति प्रसिद्धम् एतद्यावत्
नेष्टदयदय इति षट्तेनावृत्तिकल्पेति बोध्यं एवं लीलावशादेषाव
तारथारी स्वप्रकाशोऽप्यप्यकश्चिदानन्दो नो भक्तानुकेपीरुतिः पाया
दिति संसारसिद्धप्रस्तावजुना नृणां परमकारुणिकः कश्चित्कविः
प्रार्थयते इत्यर्थः ॥ शाहं लविक्रीडितं छन्दः ॥ सूर्याश्चर्म
सज्जसताः सगुरवः ॥ शाहं लविक्रीडितमिति तल्लक्षणात्
यमकंचालकारः ॥ आहतवर्णस्तवकंस्तवकंदोऊरंकवेः
यमकं मयमाधुर्यमाधुर्यवचसो विदुरितिलक्षणात् ॥

पञ्चमश्रेयसि यथा संभवम् ह्यमयदाः सः ब्रह्मावः शुष्मान्यायात् सकः येन क
रणे जातिविशेषो जनित इति शेषः करण इत्यपल्लवतां ब्राह्मणायः सर्वे
ऽनुलोमप्रतिलोमजातिविशेषा उत्पत्तिरित्यर्थः वैश्यान्तृष्टकन्यायां क
रणेनामजायते कीदृशः करणः श्रमणः नरणः संश्रामीयस्य मरणः कल
रुष्टुयः संस्वयर्मपर इति यावत् पुनः सकः यस्य राणाः रणः शब्दरूपश्च
तिसमूहस्तत्संबन्धी रणः प्रतिध्वनिः रणो वारणो रणस्य लोकापवादश्च
निरूपस्य तु विज्ञेयं वारयतीति रणो वारणः अनेन यस्य श्रुतीः पठतो वेदार्थ
नेर्जगदेनोनाशनं धनितं पुनः सकः येन रमारमारमारमारमारमार

७
७
माः दत्ताइंदादिभ्यःतिशेषः अयंभावः येनरमाशुत्याचरमाविल्लवेदता।
रोः श्रीरुद्रायदत्तः मारः प्रद्युम्नः कृष्णायदत्तः मरामनुष्णायमायऊवेरा
यवादत्ताः माः मासादयसूर्यायदत्तारामाः रंभायफारुसः षष्टिसदस
संख्याकाः पुराणप्रसिद्धाः स्रयसिंषात्कोटिदेवेभ्योभागाहृतयादत्ताः।
अरमारान्तस्योनिःकृत्युधिपतयेविभीषणायदत्ताः आसारोथारुसंघात
प्रयोजकत्वेइंदायदत्त इदमशुपलक्षणां अन्यदप्यस्यस्ययथा।
योग्यदत्तमितिबोध्यं ननुस्वस्यतपोधनत्वादमादिदाहत्वासंभवा
एवान्तराह श्रीमानबहुगोश्वर्यसंपन्नः ॥ ७

कार्यजनकशक्तिमात्वा नत्वेवेस्वस्मेवोत्पाद्यवस्तुभोगः कृतो नश्चत आह ।
 जिह्मः जयनशीलः स्वदियनिग्रहपरः नत्वेवेतस्यतत्कर्तृत्वमवनस्यादत
 आह विस्मः व्यापकः सर्वतर्क्यामित्वात् पुनः सकः उदयोदयः उदधिक
 अयोदयः शुभावहविष्णुदयोयस्यस्यस्मादा उदयेनधर्मात्पादनेनतपस्या ।
 दिहारा उदयः शुभफलभाष्यतेयस्यस्यस्मादितिवा पुनः सकः अदयदयः
 अदयेषुहिंसादिषुदयायस्यसः यदा अदयान्सिंहव्याघ्रादीत्याह्मणादिषा
 तकात्वाद्यतिविडयंतीत्यदपरास्तान्यातिजानातिशुभगृह्णातिवासून ।
 यापुनः सकः दायोदयोदयः दायोदयगोत्राभिहृदिददातीतिदायोदः

८
४

सच्चामाविष्णुकामस्तस्मिन् दृश्यते प्राशक्तो भवतीत्यर्थः कदाचित्कामव
शाङ्गायत्रीं दृष्ट्वा मोहितः सत्त्वेन पुलिङ्गं गृहीत्वा गायत्रीं मनुजगामे।
तिष्ठन् प्राणप्रसिद्धम् पुनः सकः अभिरभीः अभितः ईरयेति साधु
उपद्रवोत्पत्तीराम्ने लक्ष्मिणां भीर्यस्मात्स तथा पुनः सकः अ
भिरभीराभीरभीसारभीः अभितोरः कामः भीरावाहनादयः अ
भीराः लत्रियादयः तेभ्यस्तेषां वाभीर्यस्मात्सवौदः अभिरभीराभीरं
भीस्तस्य साराङ्कष्टापवत्तु रूपाभीर्यस्मात्स तथा चानेन सर्ववर्णाः।
अमथर्मपालकत्वे धनितमित्यर्थः ईदं वाच्यं कुरुयन् दिक्प्रदर्शनं ॥

८

एकैकस्मिन्पद्यस्य शतमर्थात्प्रवृत्तये तथापि हृदयमिति शेषे स हृदये लतमे
 ववा १ श्लोको यं व्याख्यातः यावत्तस्य यथा यथा यथा यथा यथा यथा यथा यथा यथा यथा
 यावच्चारु सचारु चारु चारु चारु चारु चारु चारु चारु चारु चारु चारु चारु चारु चारु चारु चारु
 रामायणं श्रूयते तावज्ज्योतिर्विभोगभोगं भवन्ते भोगायते नित्यतः २ अ।
 स्मार्थः हे भोगविभोगे भोग भवन्ते नित्यतः तावत् भोगायते नित्यतः
 त्वयः भोगेन यनेन विविधो भोगः सार्वयस्य स भोगविभोगः एतत्तुः प्रे
 रितो यो प्ररुणस्तस्यैकैरुणस्तत्तुः सप्ताः जटाः सः प्राश्नति पदद्वयं मा
 ३ नति पदद्वयं पदेन रुजटा उच्यते ३ नति के चित्ततदा ध्यानासनताः विधत्ते ३ एर

लार्गस्यवात्वा प्रापुष्यं कमलासुजोवित्तनुतादारोग्यमीशान्विष्टामेष्वर्प्येगि
 रिकत्यकासहचरः साध्याज्यमाविडलः नीतिं दानवदै शिको निपुणातां वाक्ये
 पुवादेवताप्रापुष्यो कवित्रेकमत्र भगवानलक्ष्मीपतिस्तेचिरं ध अस्मार्थः अत्र
 श्लोकेयेउक्ताः देवाः तेवः पुष्पास्यति प्रापुष्पादीनिदिशंतुददंत तेके कमलमेवशा
 सनंयम्यसः कमलासनः ब्रह्माप्रापुष्यं वितरतादित्याशीर्वादः ननु सर्वेषु देवेषु
 सत्सु ब्रह्मणो वापुष्यं दानमिति अत्र को नियमः तिवे नियमोस्ति यव तथा च ब्र
 ह्मांडपुराणे प्रापुः कर्म च वित्तं च विद्या निधनमेव च पंचैतानि विलि
 त्येते ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

स्थापिगर्भस्यस्येवदेहि न इति प्रजाकारणादयं नियमः प्रापुष्मेविद्यमाने
 सति प्रायोग्यभावेन द्युष्यं स्यादतस्तत्संसाध्या रुतिषां कांतीनामीशः सु
 र्यः प्रायोग्यं वितरन्नात् सर्वेषु सत्सु इनेनैव प्रायोग्यं दातव्यमित्यत्र को नियमः
 इति न शङ्क्यं यतो हि प्रादिमपुत्राणां प्रायोग्यं भास्करादिछेच्छियमिच्छेद्रुता
 शान्तात् ज्ञानं मरुश्चरादिछेत्सोत्तमिच्छेजनादं नान् इति वचने प्रापुष्मो रो
 ग्ययोर्विद्यमानयो रैष्यं भावेन द्युष्यं स्यादतश्चाह गिरिकयका मरुचरो
 मरुश्चरपेष्यं वितरन्नात् सर्वेषु महादेवेनैव पेष्यं दात्वा लिङ्गपुत्राणां यद्वा
 देमत्तमानं गावापुवेगाल्लरंगमा पृणीडवदना नायः शिवहजा विधेः फल

१०
 मिति आयुष्यारोग्यैश्वर्येषु विद्यमानेषु सत्सत्ताभावे तद्वर्णः आवंडल
 रूढः सा आज्यवितरः सर्वेषु आवंडलेनैव सा आज्यः पादकोशे येनेष्टरा
 जस्य येन मंडलस्यैश्वर्यः पालियस्याजया राजा समं माडय राजकमिति
 आयुष्यारोग्यैश्वर्यसा आज्येषु सत्सत्ताभावे तद्वर्णः स्यादतो दानवदेशि
 कः ॥ शुक्राचार्यः नीतिं वितरता त सर्वेषु देवेषु शुक्रेणैव नीतिर्दा
 नीति तंत्रे अविनीतस्य पालस्मीः सा चिरं नैव तिष्ठति मर्कटस्य गा
 लेव दामालेव फलमलिकेति अतः का० आयुष्यारोग्यैश्वर्यसा
 आज्यनीतिः सत्सत्ताको निपुणताभावात् तद्वर्णः वाग्देवता सरस्वती वाक्येति १०

एतावितरत्वात् सर्वेषु वेदेषु वाग्देवतयैव निष्पन्नादा नष्टा च नीतिः।
शास्त्रे केषुराणि न भूषयन्ति पुरुषं या संस्कृता धार्यन्ते दीयन्ते खलु भूष-
णानि सततं दारा चंद्रो ज्वलान् स्नानं न विलेपनं न ऊसमैवालं कृता मूर्धजाः
वाण्येका समलं करोति पुरुषं या संस्कृता धार्यन्ते दीयन्ते खलु भूषणानि सत-
तं वाग्भूषणं भूषणं अतः ॥ आशुष्मादिकेषु विशमानेषु सत्सु कीर्त्यभावेत्।
अर्थः लक्ष्मीपतिस्तैविरमने कं पुराय श्लोकनामकीर्तनं वितरतात् सर्वेषु
लक्ष्मीपतिनैव कीर्तिर्दा भारते उक्तत्वात् इयं सख्यमधीपानः अदा भक्तिसम-
न्वितः पुज्यते स्म सखिदांति श्री एति स्मृति कीर्तिभिरिति ५ व्याख्यातो यं श्री

११
 कः वाश्चारेऽथ जयक धृतोऽधिपतिः क्रुधेऽनुजानिर्गणेऽनोराशरुतुरः सरेऽतरये
 वेयकभाउरं उद्दिउरुकास्थिधुक्विट्गिमेर्जोर्जिनाल्लदः सस्ताद्वु।
 मदेवुदालिगलरुक्केवोमुदेवोमृडः ५ अस्मार्थः सदेवोमृडोवः मुदेजस्तादि।
 त्वयः सः सकलसुरमुनिमनुजखगमगादिजंतुजातमोक्षप्रदाहृते
 नप्रसिद्धः दीव्यतिक्तीउतेउतिदेवः सकलभूतांतर्वर्तितयासकल
 प्रपंचनियामकत्वात्सकललोकैकनाथइत्यर्थः तत्रोभयत्रकिंप्र।
 माणामितिचेच्छृणु एकोदेवः सर्वभूतेषुगृहः सर्वव्यापीस।
 र्वभूतांतरात्मा धर्माध्यक्षः सर्वभूताधिवासः साक्षीचेता ॥ १

केवलो निर्गुणश्चेति पश्य एव हि साधु कर्म कारयतीति च शुतिः प्रमाणं त
 यो हि तेन विना तृणाग्रस्य चलितमशाकान्वात्सकलभूतांतर्वर्तितासक
 लप्रपंचनिष्ठासकत्वमुक्तं मृदः मृदयति सखयतीति मृदः श्रुतर्भाविता
 ण्यर्थादिगपथेतिकः गिरीणो गिरिणो मृद इत्यमरः कीदृशः यामकत्वमु
 शिवः वः पुष्पाकं मुदे प्रीत्येष्टिका मुष्मिकसंघत्सारत्वादिनिविलः श्रेयः
 प्राप्तिजतिनरुषाय मुत्प्रीतिः प्रमुदो हर्ष इत्यमरः अरे वादं अरमंगेरयाग
 स्पृष्टी चरं ध्रुमयोदके इति शास्त्रतः स्नातभूयादित्येव माशास्यते आशीर्ना
 मग्रप्राप्तस्पृष्टनिष्ठास्यं सनं नन्वदिव्यानां निष्पन्नदेवशब्दपर्यायः

१२

१३

लोचनयापरमात्मत्वान्नित्यविज्ञानमानेदात्मकस्य निष्कलेनिष्क्रियंशान्तेनिर
 वद्येतिरेजनमित्यादिश्रुत्यानिर्विकारत्वात्निर्दम्भप्रतिपादनाच्चकथतस्यसंतो
 षप्रदात्वाद्दम्भवत्वमितिचेन्न निर्विकारस्यपरमात्मनः शुद्धतनाद्यदनसमर्थो
 विद्यारूपोपाधिवशात्कल्पितानांयस्मांणांशाकाशस्यवदत्वावच्छिन्नचेदक
 पोपाधिवशाच्चलनत्वादियथर्माणामिवपरमात्मन्यपिसत्वादतो नकश्चिदोषः
 एवंसन्निस्कीटगिविद्यइत्याकांक्षायांशोकोक्तविशेषणक्रमेणाह ।
 वाञ्छारेट्धुजधक वाःजलेचरन्तिगच्छन्तिभक्षयन्तिवावाञ्छायाः चर
 तेः कर्मणिरूपमेतत्तमत्स्याः ॥

१२

तेषामिदं स्वरः श्रेष्ठमकर इत्यर्थः सधजेयस्य सः मकरधज इत्यर्थः रतिपतिरिति
 तियावत् पुष्पधन्वारतिपतिर्मकरधजग्रात्सभूरित्यमरः तंदरुतिभस्मीक
 रोतीति वाच्यारेदधजधकदरुतेः किं प्रत्ययः एवमुत्तरत्र कुशेडित्पादोदष्ट
 वं चनतरमीनकेतननितांतदपोत्पादनपदुरित्यर्थः पुनः किं कुशेडुजानिः
 कुः भूमिः गोत्राः कुः एथिवीष्टयीत्यमरः तोयरेति ते ऊधाः पर्वताः तेषामि
 दं अधिपतिः हिमवान्न तस्माज्जाता पार्वती पंचम्यामजाताविति ऽदृमाजा
 यायस्य सः कुशेडुजानिः जायायानिडिति समासोत्पत्तिः सप्तः सकल
 भूयः पुरं यरा हिमवदभिधानमस्तीयरकमकारमण इत्यर्थः अनेन सप्त

१४
१५
क्तिकत्वादात्तशक्तिरूपपादिना पुनः किं गगोर् गगानामिदं प्रमथाधि
पश्यत्यर्थः भूयोपि किं गगाराजं गवां पशूनां राक्षस्य वा गोशु रोहिणी
पुष्टमभेषु वाराजत इति गोराक्षमभः तमादौ हतिश्रुतिश्रुतीति गो।
राजं गवां क्विबुभयत्र गोर्वादिष्वेव लीवर्देकिराकृतमभेदयोः नृसियोः
स्वर्गवज्रा उरस्मिदग्वाणालोमसु स्त्रीतस्यादिशि भारत्यो भूमौ तसु रभा
वपीति विच्यः अत एतसु विशेषातिशयप्रकाशमानेषु मभराजाधिरूढ
इत्यर्थः पुनः किं उरः सरैरुत्तरैरेवैकभ्रातृ उरसा सरंति गच्छन्ति
ते उरः सराः सखाः तेषामिदं उरः सरैः फणिगाराजः तस्मिन्नीवायां भवैरेव

यकंकुलकुक्षिग्रीवाभ्यः इत्यनेनटकजप्रत्ययः कंटभूषणमित्यर्थः अत्यंतउरुइतिरु
नरं उरुतरंचततत्रेवेयकंचतेनभ्राजतेशोभतइति उरःसरः तिमिरनिकरयिका
रुपदुज्वलत्माणिशिवफणाधराजभूषितइत्यर्थः पुनःकिं उद्दिष्टक उद्गतामिदं
चंद्रः तस्परुगिवरुकयस्यसः चंद्रसमानकांतिः गच्छांयकारनिर्वापणानिपुणत
रशरचंद्रचंद्रिकाथवलइत्यर्थः भस्मांगादितिभावः पुनःकिं नरकास्थिधुकनरोब्र
ह्मातस्यकंशिरः तस्यास्थिकपालंततथरतिविभति अनेकार्यत्वेनधारणार्थका
इरतेः किपिरुये नरकास्थिधुकसरसमपृषमपृषोप्रीलितकमलपुवचतष्टय
समवेतजगत्स्थिकारणब्रह्मकपालधारीत्यर्थः पुनःकीटक त्रिटक तिस्रोदृशो

१५ यस्मिन् विष्टकसूर्यवन्द्याशिलोचनरत्नार्थः पुनः ३ भेदाद्वाजिनमेवाच्छब्दो यस्य
 पीडितसकललोकस्य गतस्य प्रेष्टस्य गता सुरस्य वस्मां वरधारीत्यर्थः अजिने च ।
 १५ स्मृतिस्त्रीत्यमः क्वविरिनिपादप्रजिनेनाच्छाक्वविरस्येत्यर्थः पुनः ॥ अंबुदमं
 बुदालिगलरुक अंबुनिददते अंबुदामेषाः अंबुमेतश्च ते अंबुदाश्च अंबुमदंबुदाः
 तेषामालिपंक्तिः गलस्परुकगलरुक अंबुदमंबुदालिवत् गलरुक यस्य
 सः संभृतसलिलचनपंक्तिवत् नीलकंदरत्नार्थः ॥ छच्छदः ३ भानामि
 द्वाभेदकरिप्रष्टोगता सुरः तस्य आर्देवतदजिने च अच्छासौ छदश्च
 छच्छदः ३ भेदाद्वाजिनः ॥ ॥ ॥ ॥ १५

प्रतापशासाधारणगुणवत्सहृदयसकलसंजनसंदोहानुसंधीयमाननिजम
 हिमाश्रीभवानीशंकरः वः निरंतरं प्राप्नुयादगोप्यमेष्यं स हितजयसत्कीर्तिमपु
 त्रयनकनकवस्तुवाहनादिसमृद्धिंददाति त्वाशीर्वादः ५ श्रीमत्पायगुणोपनाम
 कवैद्यताशभद्वैर्यथामतिव्याख्यातः सत्पासक्तमनाः प्रवृद्धतरकच्छेदी हि जेडाप्र
 योयुक्तानेकमुत्तुवास्पदमलेश्रीर्यत्रसंराजते योगंगांचविभर्तियश्चसशिखो
 यः कामदेहाप्रयः संघः साम्प्रमयंप्रयातुभवतां क्लृप्तेनरुदेणवा ६ अस्यायः ।
 प्रयंभवतांसंघः क्लृप्तेनाथवारुदेणसाम्प्रप्रयातुइतियोजना तत्रादौ क्लृप्तपक्षे
 योजनोदर्शयति कीदृशाः क्लृप्तः सत्पासक्तमनाः सत्पायासत्प्रभामायांशाशक्तं

पुनः कानि श्रुतानि श्रुतानि यस्मै सः समुद्रः तस्मादुद्वेगयस्य
सकोत्तमः तस्मात्सदं स्यात् नमित्यर्थः ३

१५

१५

मनोयस्य सः पुनः कीदृक प्रवृत्तनरकच्छेदी प्रवृत्तश्चासौ नरकश्च प्रवृत्त
इतरकासुरं छिनत्ति सः पुनः दिजेन्द्रश्रयः दिजेन्द्रो गरुडः प्राप्रयो वाहनं य
स्य सः पुनः पुनः कानेकश्रुतवाच्यं पुनः योगसंपत्त्यर्थको यः पुनः
कश्रुतश्च तस्मात्समादुद्रवः उत्पत्तिस्तस्यास्पदं प्राप्रयः यत्र प्रलेशीः
संराजते प्रत्यर्थं शोभते श्रीर्महालक्ष्मीर्यथाधारतया सम्पूज्यते यः
प्रगंगां वविभर्ति प्रगंगां वर्द्धनं गां भवं वविभर्ति यश्च स शिवः शिवे
न कल्याणो न सहितः यः कामदेहाश्रयः कामदेवस्य मदतः शरीरस्य
प्राप्रयः तदुत्पत्तिजनकनात् इति विस्मयः अथ शिवपरः सत्त्वां पार्वत्यं १५

शिवेन सह
नैमानः विस्मा
श्च दयं शिव
इति वचनात् १

आशांते मनो यस्य सः (देन शरीरस्य आश्रयः तदुत्पत्तिजनकत्वात्) उमागौरीस
तीव्रं दीप्यमानात् पुनः कीदृशाः प्रवृद्धनरकच्छेदीनरस्य ब्रह्मणाः केशिरः न
रकं प्रवृद्धं वतत पंचमशिरस्तच्छेदी हृथेहिंसायां ते प्रवृद्धमिति रूपं पुं द्विजैः
द्राश्रयः द्विजैः इन्द्रः तस्याश्रयः चंद्रमौलिरितियावत् पुं पुक्तानेकमुवाचोद्वा
स्पदे पुक्तानेकमुवात्समुद्राड्डवो यस्य तं दिषेत् तस्यास्पदं स्थानं पुक्तो योगी सेना
दिकायेति पुक्तो वा अनेकमुवाः धरापुत्रः तस्याद्रवस्यास्पदं जनक इत्यर्थः सकः
अलं प्रीर्य संराजते अतिशयेन शोभाय शिवे संराजते शोभा विपिष्ट इत्यर्थः
यः गंगं शिरसा विभर्तियश्च स शिवः शिवया पादवत्या सहितः पार्वतीयतिरिति

१६
१६

यावत् यश्च कामदेहाश्रयः कामं च निर्विण्णं पतिमा कामदा कामदा वा
मोऽस्तु च कामदेहा तस्याश्रयः वैराग्यशास्त्रीत्यर्थः इति शिवपरः
अथ संवत्सरः सन्त्येयशार्थभाषणो ग्रामकं मनोयस्यसः सत्यासक्तमनाः
यशार्थभाषीत्यर्थः १० प्रहृष्टः हिंसकः नरः पुरुषः तस्य कंमस्तकं छेन
तिसः प्रहृष्टनरकं छेदी इष्टजनविनाशीत्यर्थः यद्वा निषिद्धाचरणज
न्यवरुलनरकस्य विहितमात्राचरणछेतासद्वर्माचरणशीलः सत्यः १०
द्विजेंद्राणां विप्रश्रेष्ठानां श्रयः पालकत्वात् १० युक्तः संपत्त्या युक्तैः अने
कशुखः ब्रह्मास्मादुद्भवः तस्यास्पदस्थानं प्रजापति कारणात्वात् ।

पु. यत्र संघे श्रीः कोतिरलं संराजते शोभते योगं ग्रहो मं मे शुभाभावे यद्वायः गंगा गति
प्रगं पर्वतं धर्मिष्ठस्थित्यर्थी नत्वा सर्वस्थितीनां गं च वा एषि विभर्ति पुनः सशिवः स।
मंगलः पु. यः कामदेहाश्रयः कामं मनो रथं ददाति सा कामदाया इहा वेष्टा तस्या प्रा।
श्रयः सकलेच्छाप्रकृतात् सः तादृशो भवतां संघः कुले न रुदे एवासा म्यतां प्रयात ३
निकविप्रार्थनां ६ श्रीमत्याय गुंडोपनामक वैद्यनाथभट्टैर्यथा मति व्याख्यातः व्रीडे काष्ट
रसूपा गीलवंगा पा नवृणां कं विवाहं व्रतबंधं च मादलं करुला जुजं ७ अस्मार्थः करुला उ
जं श्रीकृष्णं व्रीडे इत्यन्वयः कस्य सुवर्णस्य रुलोयस्य सः करुलः वलभद्रः तस्या जुजं श्रीकृ
ष्णं व्रीडे विशेषेण स्तोमि मूर्ध्नि विनेजले काये सुविब्रजिणि मारुते कामे काले सुवर्णं च कशदो

१७

इविरोधनौरत्यनेकार्थत्वात् कीदृशंकदलानुजं काष्टरसपारीलवं कस्य
 सुखस्य ग्रासमंतात्सम्पक्युरः प्रवादः तं सूते उत्पादयति सा काष्टरसः संपत
 तां यांति रक्षंति ते काष्टरसूपाः ते वृते श्रयश्च उर्येथ नादयः तेषां ईः लक्ष्मीः ।
 तां लातिष्टुहाति सप्रजेनः तस्य वैमानसं विद्यते यस्मिन्सः तादृशः तं इका
 रउच्यते कामो लक्ष्मीरीकारउच्यते इत्येकाक्षरः मानसैव कृणोत्रातवकारः ।
 अथ कीर्तित इत्येकाक्षरः पुः गापानवृणां कं गच्छति परमात्मानं जा
 नंति ते गाः ज्ञानिनः तेषां नपाः श्रूपाः श्ररक्षकाः दुष्टाः कंसा
 दयः तेषां अनः प्राणाः तान् वृणयति प्रसौ तादृशः तं ॥ १७ ॥

पु. विवावाहं विःगरुडः वाहः वाहनं यस्य तं पु. व्रतबंधं व्रतं वृद्धं वांशायणादितस्य
 बंधो यस्मिन्सः यउदेष्टो नैनकताचारमित्यर्थः यदा व्रतं सजनपालनलक्षणो नियमः
 तंबभ्रातिस्वीकरोति तं पु. मादले मालत्मीः मैवदंकलत्रंततलानितं दंकलत्रंसा
 जनपालनलक्षणो नियमः तंबभ्रातिस्वीकरोति ते वबुद्धिश्च छेदेदानेवदातरिइत्ये
 काक्षरः ७ श्रीमत्यायगुंडोपनामकवेद्यनायभट्टेयामतिव्याख्यातः लत्मीवत्कत
 कूरसूरागदहीदूथकहमोपायडीलाडूडोकलचीवलाहूनवडीवाजांबुदालीरुविः
 मंडासाकरखंडनोविबुधनातीरावसांतल्पमांसासंभंगतडिन्निभांगवसनोवाःसे
 वकंसारवान् ८ अर्थः फेलत्मीवत् तं मांसेवकं अश्वाः रत्न कीटशास्त्रं कृतम् ॥

१८
१४

कृतंकोःशृथिद्याः ३ः अवनयेनासौकृतकः ५ः असूः सूपतेउत्पद्यतेअसौ
सूः नसूः असूः जन्ममरणादिशून्यः ५ः राणदही राणसंशामंददंतितेराण
दाः शत्रवः तानदिनस्तिसः शत्रुदेत्यर्थः पुनः दृथक उंडुः खंपापेपरिता
पंवादहतीतिदृथक उः खनाशकइत्यर्थः पुनः तमः तमायस्यास्तीति
यत्नः अशादित्वादवप्रत्ययः तमावानित्यर्थः ५ः पापडीः उलयोरभे
दात् पापंलापयतिइवीकरोतिनाशयतीत्यर्थः इवीकरणार्थकलीथा
तौराधुषीयत्वेनराजभावेकिपिरूपं नतलनातेरितिबोध्यं सपापडीः पापना
शकः उक्तं ववयोउलयोश्चैवरलयोः शसयोस्तथा अभेदमेववाञ्छतित्यालंका

१८

पु० इलाह इलायांष्टयिद्यांश्रुतीतिइलाह पु० वामनरूपेणवलेः सकाशादानं।
यावित्तंमतःयदा साधुजनानुग्रहायइलायांष्टयिद्यामरतीतिइलाह सदाहंदि
जंरूपेणविवरामिमदीतले वरुवोमोनजानंतिमममायाविमोहिताइतिभार
तवचनात् पु० विबुधनारुहः वीणांयन्त्रिणांविधुःगरुडः तेनरुहः पु० अकल
वी अंकुडः खिलंययंतीतिअकलचीः डः खानि क्रोतः अत्रोपसर्गाकारलोपः अ
वाष्पोरुषसर्गयोरितिवचनात् ववयोरभेदात् वली वलमस्तीति पु० खानां
दालीरुविः विशाकाशेअजंतिगच्छंतितेखाजागगनवराः तेवतेअंबुदाअतेषा
मालिःपंक्तिः तस्यारुविरिवरुविर्यस्यासौ चनय्यामइत्यर्थः पुन० मंडासाकर

१५

१५

खंडनः उलयोरभेदात् मलावाणरादयः सशयोरभेदात्तेषामाशाश्छाः
 तासामाकरः समूहः तं खंडयति नाशयति मंडाशाकरं खंडनः मलच्छास
 मूहनाशक इत्यर्थः देहीरासव दीरेदीरसागरे प्रावसः प्रवासो यस्य ।
 सः तत्संबुद्धौ देहीरा वसदे प्रतल्यनालितल्यो येन तत्संबुद्धौ हे प्रतल्य
 कीदृशं मां सासु प्रसुभिः प्राणैः सह वर्तमाने पुः प्रलितडिनिभांगवस
 नः अंगं च वसनं व अंगवसने प्रलिप्ततडितश्च प्रलितडितौ तयोर्निभे
 वनिभाययोस्तैः प्रलितडिनिभे अंगवसने यस्य सोऽप्रलितडिनिभांगवसनः
 पुः सारवान् सारो वलयस्यास्तीति सारवान् पालनसमर्थः ८ श्रीमत्सायगंडोप

१५

नामक

वैद्यनाथभट्टैर्यथा मतिव्याख्यातः यो व्योमादिनगोरुरीडुडुपगोपुगमः कंमथोपभी
 भीमार्च्यसुकीरमारतरसोनाभ्युडासीनकः सोसवाम्बवनम्ययत्तलिलजोर्वा।
 द्विस्वपोष्यर्थदोरायोगवसिवाउवाउमृतदः पायात्सवः कंदभः १५ अथार्थः सकं
 दभः वः पुष्पाकंश्चात् पायात्तरत्तात् कंददंति ते कंदः कमिति तं ययोषप
 दाददातेरातोनुपेति कः मेवाः तेषामाभवाभायस्यासौ कंदभः कसं इत्यर्थः सः कः
 यः व्योमादिनगः व्योमिश्च दंति गच्छंति व्योमादः पक्षिणाः तेषामिनः स्वामी गरुडः
 तेन गच्छतीति व्योमादिनगो विस्रः पुनः कीदृशः अरुरीडुडुपगोपुगमः अक्रामी
 इश्रुरीडु उडुनिपातीति उडुपः अरुरीव उडुपश्च अरुरीडुडुपोसूर्यचंद्रौ गोपुगमेनेव

२०

पुगलेयस्यासौग्रदरीदुपगोपुमः पु' कगधः कुअग्रगअकगोकगोथर
तीतिक्कगधः भूभूथरथारीत्थयः पु' अपभीः अपगताभीर्यस्मात्सः अपभीः
पु' भीमभ्वर्यसुकीः ऋभूनादेवानामरयः ऋस्वरयः दैत्याः भीमाश्चते ऋभ्व
रयश्चभीमभ्वरयः भीमभ्वरीणामसवः तानक्कणातिअसुकीः अंतकं भीम
भ्वर्यसुकीः दैत्यनाशकइत्यर्थः असूत्याणात्कणातिदिनेस्तीतिदिंसार्था
क्कणातेः क्विपिअतइतितीतेर्वीरुपथेतिदीर्घरूपं पु' रमारतरमः रमार
तेरसोयस्यासौलक्ष्मीक्रीडाशक्तः पुनः नाभ्यबुडासीनकः असुरोदतिउत्पद्य
तेअबुडनाभोअंबुरुडकमलेतस्मिन्नासीनः कः ब्रह्मायस्यासौनाभ्यबुडासीकः

पु' बोसच्चसन्नपयत्सलिलजः

गविसीदं तितेयोऽसदः तेषां च मूः तयो चो संचे स्वादेव सेनया प्रवनमेयत्सलि
 लजेपादपंकजेयस्यासौ सुरपूज्यपाद इत्यर्थः अष्टादशोऽक्षरः दोषः हस्ताः
 यस्यासौ अष्टादशोऽक्षरः चतुर्भुज इत्यर्थः पुः प्रायः प्रादोभवः पुनः गदी गदाया
 रः गदायस्यासौ गदी ब्रीह्यादित्वात्तर्था यश्निः पुः अस्मिवाट् अस्मिगङ्गेवा
 हतीति अस्मिवाट् बड् धारीत्यर्थः पुः कः अस्मत्तदः अस्मत्तमोदं ददाति सः अ
 स्मत्तदः ५ श्रीमत्पायगुंडोयनामकवेद्यनाथभट्टेय्यामतिव्याख्यातः क
 खेरतीयादिकामी चरात्रो सप्तमी भूतदिवाचभद्रा एकादशी नक्तमतश्चत
 र्थी शुक्लाष्टमी पूर्णादिवाचभद्रा १ अस्यायः अवकाशित्वरमकारुणिको

२१
२१

मुनिः कंचनदुःखिनेषु रुषं दृष्ट्वा उपदिशति हे शुक्लसत्त्वं कृष्णं चोचर इत्य-
न्वयः शुक्लं शोकं लात्पादने स्वीकरोति स तथा शुक्लः न तस्य शुद्धिः हे संसार-
शोकग्रस्तत्वं कृष्णं देवकीनंदने शोभां भो व उकारः शंभुरुच्यते इत्येकादशः ।
सप्तम्येकवन्तो ते मेतत् चरपरिचरसेवापरोसंभव हरिद्वयैसेवस्वेत्यर्थः कृ-
ष्णोऽग्रधिकरणत्वविवक्षायां सप्तम्युभयत्र ननु उपायमज्ञात्वा सेवना-
नपुज्यते तत्र सेवनोपायमाह किल चण्डालं तृतीयादशमी तृतीये
अर्थात्काले सायंकाले इत्यर्थः अतिस तृतीयादः अदभुताणोपवाद्यव-
शमोपस्थास्तीति शमीक्षमावान् नित्ययोगे इतिः तृतीयादश्चासौ

२१

शमीच पु० चतुर्थीचतुर्थः पुरुषार्थीमोक्षाख्यउपदेशत्वेनयस्मस
तथा अत्रप्रशंसायामिनिः भूमनिंदाप्रशंसास्वित्तकेः अयंमुनिः३ः।
स्वित्तंततांवाशिषंप्रेरयति हेशुक्लश्रवाष्टमीभद्राभद्राभवत अत्ररुशि।
हरभजनविषयेअष्टसंख्याष्टकाभद्राभद्राख्यपिविस्रोः शक्तिःभद्राशु।
भद्रात्रीभवतश्रुत स्वश्रेयसंशिबंभद्रमित्तरः। भगवतोष्टोशक्तयःतरेत्या।
थीयोज्यं किंभूताभद्रा समप्रमीभूतदिवासप्रमीवासौभूतश्चतत्रवैजंटा
ख्यायांभुविउताशोतायैः स्ततिर्यस्यासौ भागुरिमतेरुलंतादपिटाप्रभवा।

२२

२२

तेव यदादिब्रह्मोऽदंतोऽप्यस्ति तथाचबुद्धवरिते नशोभतेनहिनोविनापुं
 मरुत्वतादृशवधेयथादिवमिति अदंतपदे दिवुक्तीडादावितिधातोः ३गुप।
 धाक्तेऽदंतत्वाद्वाप् फलंतपदे उवेर्डिर्विरिषणादिसूत्रेणोणादिकोडिविः
 पु० किंभूता पूर्णादिवा पूर्णोद्योः स्वर्गोययातथाभूता स्वर्ग।
 व्यापिकेत्यर्थः उपजातिच्छंदः स्यादिद्वज्जाजजास्ततोर्गोरनत
 रौदीरितलक्ष्मभाजौ पादौपदीयानुपजातयस्माइतिलक्ष्म।
 लो १० श्रीमत्पायगुंजेपनामकवैद्यनाथभट्टे ॥ ॥

२२

यथा मतिव्याप्तं वासनावासदेवस्य वासिते भुवनत्रयं सर्वभूतनि।
वासीनां वासदेवनमोस्तुते अस्मार्थः हेअं व हेअसदे आसमेतात्सु
ददातीति आसदातत्संबुद्धौ हेअसदेतेतभ्यं नमः अस्तु अथवा हेअस
दे अस्तु प्राणान्ददातीति अस्तुदातत्संबुद्धौ हेअसदे वरदेत्वं भुवनत्रयं अ
वसि कथा वासनावा वासः आधारः सपवनौ तथा वासनावा उक्तं हि ।
कल्पान्तेनोरुप्यः सत्परमाव्याहुरिः पृथ्वीमारुह्य अनाधारितं विष्टेरत्त
ति किंभूतं भुवनत्रयं अवासितं निवासार्थवाद्दसतेर्वसं त्यस्मिन्नित्य

२३

२३

धिकरणोक्तिपिवा इति रूपं आधार इत्यर्थः नवाः श्रवाः श्रनाधारः भा
 वप्रधानो निर्देशः तं इत्तं प्राप्तं मिति असितं इतो जातायर्थे किं भूता।
 त्वे सर्वभूतनिवासिना सर्वेषु भूतेषु निवस सर्वभूतनिवासी ईश्व
 रः स इतो भर्ता यस्याः सा सर्वभूतनिवासिना इतः स्वामिनि सूर्ये
 चेत्यमरः इति भवानी पदः वासनेति द्वे अं वासदेव अं वायाः आ
 सृत्याणा दीव्यति क्रीडयति मोदयतीति वाऽंतर्भावित परार्थका दीव्य
 तेः पवाय चिरूपं पार्वती प्राणनाथ ते इति त्रया भुवनत्रये अवासितं रसितं कथं पुनः ३

नत्रयंवासनावास वासनापदेनतद्विशिष्टाः जीवाःतेवसेत्यस्मिन्निति
अधिकरणोपलब्धः संसारिप्राणिपुत्र इत्यर्थः शस्योरभेदात् हे
वी हेभूतनिवासिन् भूतेषुनिवसते इतिभूतनिवासीतद्विशिष्टात्तदेव
ता तस्यइनः स्वामीतत्संबुद्धौहेभूतनिवासिन्तेतत्तुभ्यंनमः अस्तु देव
लत्रंचवुद्विष्टेतिनिर्घटः दे इतिद्विवचनं अविद्याज्ञाने अवसिरक्षसि तं
सृष्टोनिर्गुणोपीत्यर्थः इतिशिवपदः अथविसृष्टः वासनेति हे
वासदेव हेयकमनीयरूपत्वात्सर्वमनोरथपूरकत्वाद्वाकामरूपहेस

१४

२५

र्व शासयोरभेदात् त्रेशांकरूपतेतभ्येनमः अस्तु अतस्त्वेतन्नाकामा-
 नावासनाः अभिलाषानस्पृशाशय अववा अववः वाशादः समुच्चये रक्ष
 चेत्यर्थः यतोऽरुमस्तत नस्तुतइत्यस्तु अपत्यरहितः असमर्थवा
 न् एकलश्रुतियावत् किंभूतस्त्वेभूतनिवासी भूतेषु निवसतेत
 र्यामित्वेनेतिसः किंचत्वया भुवनत्रयेऽववासितेऽत्पादितं कर्तमकर्त
 अथथाकर्तसमर्थः अरुमित्यर्थः यद्वाहे सर्वभूतनिवासीताव सर्वभू
 तेऽस्मिन्तत् सर्वभूतेऽदकं जंतमथमुदकमिति पुराणाप्रसिद्धिः तत्र निवसतेवेदः अ२५

धिपुत्रत्वात् सर्वभूतनिवासीच इत्युक्तौ श्रुतेनेत्रेयस्यासौ सर्वभूतनिवा
सीनां वः तत्संबुद्धौ हे सर्वभूतनिवासीनां व हे वासुदेव हे पश्य प्रे सर्वे प्रा
ग्वत् अथवा त्वं सर्वभूतनिवासी सर्वभूते जलराशौ निवसते शोते तेन मः
अस्तु अथेष्टागवत् इति विसृपक्षे अथ गणेशाय हे वासनेति हे श्रं वासुदे
व पूर्ववद्वाख्येयं अथवा हे श्रं वासुदेव श्रं वायाः आसूते प्रसवतीति श्रं वा
सुत हे पार्वती पुत्र हे प कामरूपः हे सर्वभूतः शासयोरभेदात् रुक्मिण्यन्त हे
निवासीन निवेमूषके प्राप्ते सः तत्संबुद्धौ अथवा सरंतीति सर्वाः ते वने भूता

२५
१५
अ सर्वभूताः सर्वभूतानां निवः मूषकतस्मिन्नासीनः तत्संबुद्धिः हे मूषकवा
रुनमामिति शेषः अवतर्भ्यं नमोः स्तवयतस्त्वया वासना वासुध्वनत्रयम् ।
वासि संरक्षितं अद्य च देववसीति पूर्ववदो धर्मं इति गणेशाय नमः अथ सू
र्यपक्षे वासनेति हे शंभुमातरूप हे इन्द्रसूर्य हे आसुदेव आसमेता
तस्त्वष्टदीप्यति प्रकाशते हे देदीप्यमान हे असुदेव अस्पते दिप्यते का
लरूपो मार्गो येन संश्रयस्तेन दीप्यति कीडते स तथा तत्संबुद्धिः तेन ।
भ्यं नमः अस्तु अतस्त्वमेवासनाः विषयवासनाः स्वनाशाय ॥ २५

तथा भुवनत्रयं वासितं रक्षितं त्वं सर्वभूतनिवासी श्रोतश्रोतरूपेण सर्व
वस्थितिकर्ता यदा त्वं भुवनत्रयं सितं उज्ज्वलं प्रतिशुक्लीकृत्वं न असि यत्
भुवनत्रयं वासनेव विस्मया मयमित्यर्थः यदा वाशब्दो हेतौ वा यतः।
कारणात् भुवनत्रयं सितं असृत्तं असि कृत्वं न सि यत् भुवनत्रयं वासनेव।
विस्मया मयमित्यर्थः यदा वाशब्दो हेतौ वा यतः कारणात् भुवनत्र
यं सितं तस्मादासना वा वासः आधारः स एव नौः तथा अचानविद्यान्
सनाशाय अथवा हे वासना वासं अभिलाषं वाति वांछति ददाति वासना

वा

२६

२७

वातसंबोधने त्वंश्चानर्हिद्यात् अचादीन् इतिसूर्यपक्षे यदासर्वप
 क्षेअर्थातरंयथासंभवमुच्यते वासनेति हेवासनावासदेव वासनाः
 अभिलाषाः तान्वांतिगच्छंतिगच्छंतिनेवासनावातेषामसुदेव धनि
 नांप्राणेशभुवनत्रयंसितंस्वामीष्टदानैरुज्ज्वलंऊर्वत्रित्यर्थः अथवातेवि
 ज्ञास्तेषामसुदेवविज्जराज यदाहेरंवइनांवसुदेवलक्ष्मीनांप्राणोयतेत्व
 याभुवनत्रयंवासितंउषितं उक्तंच उषितंवासुदेवेनलीराधौकोथमूर्तिना
 एकार्णावेहिलोकाथौरुर्मरूपेणचविधा किंभूतस्यते वासनावास।

२६

देवस्मेत्यादि यद्वा हेवासन वासयतीति वासनस्तत्संबुद्धिः त्वं भुवनत्रय
मवपालय किं भूतं भुवनत्रयं सर्वभूतनिवासि सर्वाणि भूतानि वसेंति य
स्मिन्नतत् हे असुदेव हे प्राणेश इनां कामादीनां वासितं तेषां श्रुते ऊरु हे
वासुदेव ते तभ्यं नमोस्तु अस्तु ते न केन स्तुयते अस्मै अस्तु त्वः यद्वा नस्तु
त अस्तु तत्तस्मै अस्तु ते स्तोत्रमशक्याय वसुभिः पुण्यैः दीयतीति वासु
देवस्तत्संबोधनं वा हे वासुदेव यद्वा वासुदेवशब्देन शुद्धनामतत्र भवस्तत्सं
बुद्धिरित्यादियथा संभवमूह्यं ११ व्याख्यातमिदं पद्यं त्वादीच्छाशियत्नेन ।

२०

२७

पापरीक्षारोडभाजीगणोयद्रक्तोनिमिषीववाकलचणाधायंतियंयो
 गितः कालाभीलकरालभूषलमहादेवेंद्रमंथार्यिनीसासासूपरसा
 तवायततयेस्मात्कर्णमोटीचिरं १२ अर्थः साकर्णमोटीचासुंजानवा
 यततयेपापनाशायस्तान् अस्त किंभूतासा सासूपरसा अस्त्यतीत्यस्त्यः
 क्रोधकारीयोरसोरौदस्तनसहिता अतएवपुनः किंभूता कालेति कालः
 कृष्णसर्पस्तद्वत् अभीलाभीषणाः करालाअतिरौद्राभुविखला
 भूषलाउर्जनायेमहादेवेंद्रास्तेषांमंथोमंथनेतमर्थयतीति तच्छीलासा

२७

साकायोयोगिनोऽध्यायंति कीदृशयोगिनः कुलवणाः कुलेनविताः स्वा
ताः कुलवणाः तेनवितइतिवणाश्वा किंचयज्ञकोगणाः अनिमिषीवअ
स्तीतिषोषः यस्याः भक्तः सेवकोगणाः सयत्नसादादेवराडिवभवतीत्यर्थः
किंभूतः सः खाटीति खेयाकाशोअटः अटनेनयस्यास्तीतितत्रअटतीति
वाखाटी पुनः इच्छासी इच्छयाअप्नातीतितथा एतेनतस्मादहरहर्मउष्वा
अशानमिच्छंतेइतिश्रुत्युक्तमउष्मधर्मत्वनिरासः पुं पलेरुः पलेग्रामिषेइ
हाष्टहायससतथा पुनः ० पापडः पापेल्लनातीति अयेषपीतिउः उलयौरै

१८

१४

कं प्रतपववजी बलमस्यास्तीतिबली पुनः० इच्छारोउभाजी इच्छारोउंलोलं
 चलंमनोभजतइतितथा इच्छासीत्यादिपडीत्यंतःकर्मधारयः १२ व्याख्यात
 मिदं पद्यं सुदाराउलपालिमेखलतदीकच्छोटमोन्विधतीष्टतारेभरडीननी
 लजसभानागीचपातालगा एवाथासावजकालियादिरुरिणाव्योधेःसमे
 पीडितामामोचोचरवाचवारणपदंमंदाकिनीवःकियात् १३ हेसुदाःसुत
 रामुदाराः प्रसोमंदाकिनीवःपुष्पाकंलतीतिशेषः अषवारणप
 द अचवारणोविस्मस्तदंचरणं यदास्थितिंकुर्यात् ॥

१८

यद्वाः वः अथवारणसमर्थैर्जर्थात् आउलपानिमरुत्तणानितेषा।
मालिः पंक्तिः सैवमेवलाकांचीयस्यास्तद्विधातदीभृगुर्यस्याः सातया
पुनः कच्छोटजान् विभती कच्छेजलप्रायदेशोउटजान्पार्शालाविश्रा।
णा पु० पूतासर्वतःपावना पु० रेभरडीननीलजसभा रेभमंभःशदंरा
तिअंगीकारीतीतिरेभरासयाद्या सुखराइतियावत् इटणीडीनाएवत
तलीनाएकर्तागतानीलजानांएववत् नीउजानांपत्ररथरुंसचक्रवाकां
दीनांसभापर्वतयस्यांसापु० खादंवरदयःमृत्सलोकेविद्यमानाभागीरा

२५ २९ श्रीत्यर्थः पु० नागीवपत्रगीवपातालगाभोगावतीत्यर्थः पु० अजश्च
कालियारिश्चरुगिरिगाथाधश्च तैर्व्रह्मकृत्सर्मज्ञादेवैः समंसहैवयुग
पत्नीडिताश्रवगादेत्यर्थः पु० अमोचोच्चरवा अमोचोमोक्षफलदा
ओच्चरवः अवारुणदोयस्माः सा १३ येनधस्तमनोभवेनवजित्वा
यः पुदाः स्त्रीकृतोयोगंगांचदधेयकक्षयकरोयोवर्हिपत्रप्रियः य
स्मारुः प्राणिमस्त्रिरोरुत्तिस्तत्पंचनामामराः सोऽद्यादिबभुजंगहारव
लयस्त्वंसर्वदोमाथवः १४ अस्मार्थः सउमाथवः पार्वतीपतिः त्वंसर्वदाश्रयात्तरत्नसैकः

धस्तमनोभवेनदग्धकंदर्पेणयेनपुरात्रिपुरवधेवल्लिजितवान्इतिवलि
जित्विस्तस्तस्यकायोदेरुः अस्त्रीकृतः अनस्रमस्रंसंपादितइत्यस्त्रीकृतः
पारः कृतः इतियावत् उक्तंचमरुिन्ने रथचरणपाणिः पारइति योगेगां
दधेच किंभूतः ग्रंथकक्षयकरः ग्रंथकस्यैदेत्यविशेषस्योक्तकरः योवर्हि।
पत्रप्रियः वर्हीमष्टुरः पत्रंवाहनंयस्यसः स्कंदः प्रियोयस्यसः यस्यचामरा।
देवाइतिस्तत्पमीशंनामाङ्गः इतीति किं शशिमहिरोरुरइति शशिमत्सवं
इकलेशिरोयस्यतादृशश्चासौरुरश्चेत्यर्थः सारश्चबलयानिवरुवरलया।

नि ३५ अथ ते भुजंगाश्च ३६ भुजंगास्तपवह्नाखिलानि यस्यासौ यदा अनिष्टा
३. भुजंगमरूपवह्नाखिलानि यस्यासौ इति शिवपक्षे अथ विसृज्यते सर्वदा।
३० दातीति सर्वदः समधवः लक्ष्मीपतिस्त्वामव्यात् सकः भवेनोत्पन्नमात्रं
तविग्रहेण येन अनः शकटे तदाकारं दैत्यस्वरूपं धर्तुं नाशितं अनः शक
टमातरीचेत्यभिधानात् यदा भवेन चोदसंसारसागरप्रोक्तेन कर्मानु
सारेण यदा अभवेन न विद्यते भवो जन्म यस्य तेन स्वेच्छया भूतविग्रहेण
येन च अमृतविभागार्थं लक्ष्मीप्राप्त्यर्थं वा वलिजित्वायः स्वदेहः स्वीकृतः स्वी ३०

भावे प्रापितः यश्च श्रृंगो वर्द्धनं गांष्ट्वी च दधे किंभूतः श्रंथे अगाथे केज।
लेनयं गृहं करोति सः श्रंथमगाथं जलं दधं गृहमिदं नेकार्यमंजरी सागर
जलशायीत्यर्थः यस्य चामरास्तस्येतामशाशिमच्छिरोहर इति प्राज्ञः शाशिनं
चंद्रमश्रातिपीडयतीति शाशिमतराज्ञः तच्छिरोहरतीति सः ३८ भुजंगदा
भुजंगं रुंतीति भुजंगदागरुडः स ३९। प्रियोयः स्येत्यर्थः पुनः आरवलयः।
आरं सुदर्शनचक्रं वलयं यस्य सः यद्धारवलयः रवे परब्रह्मणि लयो यस्ये।
त्यर्थः व्याख्यातमिदं पद्यं १४ गोकर्णराशभरणं यदीयं यद्भवत्वा दजमा

ददारु कुंभेन चूडामणिरादिगंतात्पायादपापाडरगात्मगार्दः १५ सः ३ः शि।
३१ वः कुंभेन चूडामणिरादिगंतात् दिगतमभिव्याप्य प्रपायात् नाशात् पायात् ।
३१ अवत् सकः यदीयमाभरणं भूषणं गोकर्णं राट् गावोनेत्राण्येव कर्णये।
षांते गोकर्णाः सर्पाः तेषां राट् स्वामी वा सुकिः यद्द्वयं रुव्यादजमाददा।
रु गव्यमेवरुव्यं होमद्रव्यं तदनीति गव्यरुव्यात् वक्रियं स्यादिवरस्य गव्य।
हव्यात् तृतीयैनेत्राभिरजं मनोभवं कंदर्पं भस्मीचकारेत्यर्थः किंभूतः भेन चूडाम
णिः भानां दीप्तीनां नक्षत्राणां च ३ नः स्वामी वेदः स चूडामणिर्मुकुट इत्ययमसः ।

पु. अगात्मगार्हः अगात्मगापार्वती अर्द्धेयस्सः १५ गौरीक्षान्भूथरपा
हिनाथः पत्रं तृतीयं दयितो पवीतं यस्यां वरे द्वादशालोचनाख्यः काष्ठास
तः पातसदाशिवो वः १६ ससदाशिवो बोधुष्मान्मातृ सकः यस्यां गौर्नंदे
केसरः पत्रं वारुते यस्यां क्षान्त्तृतीयं यस्यां भूथरजापार्वती दयिता प्रिया
यस्यां हिनाथः शेषः उपवीतं यस्यां वरे वसं काष्ठाः दिशः यस्यां द्वादशालोचना
ख्यः कुमारः सत इत्यर्थः १६ निर्हृते कायरूपः परविडुपरतः सुधुपास्यो
दिदारो लभान्तस्यो न्यदाद्यो व्यवहितवसतिः पूर्वपूर्वी अजेशः वादेशासा

वितोत्कस्थिरपदमदितोमधरिः स्तूयमानोधात्रंशः पातराजनश्रमनिधि
 ३२ निकरोलाकृतिर्लनपूर्वः १० अस्मार्थः उर्वीध्रजेशः सुधुपासोवः पात ३।
 ३२ वींथरतीति उर्वीध्रोहिमालयः तजापार्वतीतस्माईशः शिवस्तदभिन्नः
 सुधुपास्मशब्दइत्यर्थः तत्रादौशब्दपक्षे निर्दूतेकायरूपः निर्दूतः ह
 रीकृतः इक्येनासौ निर्दूतेक सचासावायश्च आईषदर्थमात्रिकः आग
 तोवायइत्यर्थः तस्मरूपंस्वरूपंयत्रसः पुनः परचिउपरतः परंचततचिच
 परचित तद्रूपः ३ः सपरतोयस्मिन्तः पुः दिदारः दौदोदकादौ आरातिग

३२

ज्ञातिसः पु० अलमांतस्यः नलमः अंतस्थायणयत्रसः पु० अमदायो
व्यवहितवसतिः दातृकारातयश्चासाबुअदायोअममामौदायोवायदा
योः तस्यव्यवहितावसतिर्यत्रसः कवर्गपाटे अनयत्तुभाभ्यांअनचिव य
णोमयत्तेकदेशावकरणंताभ्यांतदतिभ्योदिदंखंडितंदंघतेः कर्मणि।
कोवारुलकात् अयंपापयेनसः अतएवशास्त्रान्वितः सप्रयुक्तः स्वर्गलो
केकामधकभवतीतिभाष्यंसंगच्छते पु० पूर्वविद्यमानस्यश्रोत्रवहिताव।
सतिर्यस्मिन्सः शिवयत्तेत निर्हृतंभस्मीकृतं३ः कामस्तस्यशरीररूपंये।

नसः पु० परचित उत्कृष्टविदूषः उपरताः शांतः दौद्ययाः उमागंगा रूपाया
 ३३ ३३ स्याः सौः पु० अलम्रा अछि त्रा अंत स्या अंत निर्णयेन सः पु० अन्यमते तर्निष्टं
 चति खं उयति ३ ति अत्यदः सवा सौ आ अश्च सः पु० पूश्च वा अतयोः समाहा
 रः पूर्वं काशी गंगेत योरव्यवदिता वसतिर्यस्येति बोधे एवमधुरिः धात्रे
 शोला कृतिश्च वः पात तत्रादौ प्रयोगपदे किंभूतो मधुरिः वादेशो नासा
 वितः दृरीकृतः उत उकारो येन सः किंभूतो धात्रेणः कस्यिरपदमदितः केवस्य
 तदवोधके धात्रादेशादेशरूपेति एतिया दृशो योरः तस्य यत्पदं शोभातया ३३

महितः पूजितः किंभूतोलाकृतिः लूनपूर्वः लेनडूनः दूरीकृतः पूर्वो-
ल्ललशादोयस्मिन्सः अतएवस्तूयमानत्वेणुभनिधिनिकरत्वेनितयवि
शेषां विस्रपत्तेतः वाः बापुस्तस्यादेशः आत्तातयाश्रासमेतात्सावि
ताउक्तायेनसः पु० स्थिरपदं वैकुण्ठस्तेनमहितः पूजितः पु० स्तूयमानः
पु० धात्रेशः धाताप्रणोयस्मसः पु० शुभनिधिनिकरः पु० लाकृतिः लस
सुखदीयमाभरत्तंभूषणं स्याकृतिः लेवातेलवनेलः स्यातल्लादनेच।
प्रकीर्तितइत्यनेकार्थात् पु० लूनपूर्वः लूनोपूर्वोयेनसः पुः काशीदग्धावे

३४ जलं ब्रह्मकमंडलस्य इति बोध्यं १० व्याख्यातोऽयं श्लोकः कस्यालेकरभूष
 ३५ णांगिरिसुता तृष्टा च किं यच्छति पृथुः केन हतश्च वीरचुणा संबोध्यते किं ।
 गिरेः नागर्षासुता वसानसमये मंदं किमुक्तं वचोवर्णा घंतिमयोगा ।
 लोपरचनोक्तत्वावयुधैः कथ्यतां १८ वहिर्लापिकेयं अर्थस्पष्टः चंदेः वा
 चं गवा नग नन अर्थोत्तरमस्योच्यते देशजनकस्य ब्रह्मणः सुतासु
 रसुती तृष्टासुती ते गिरिवाचिमलमस्तु तथा देशजन नश्च चंति तेनोचः पर्व
 ताः तेषामरि रिंदस्तस्य आश्रयिनीसुः शोभनारतिः प्रीतिर्यस्मिन्ननाद

विप्रसनादिति भावः तस्मिन् केन वल
 णा नृत्स

३४

उक्तं च संबोध्यते आशाप्यते येन तत्संबोधनमुपदेशरूपमाज्ञावाक्यमित्य।
र्थः सकलवेदोक्ताज्ञावदाज्ञां किमवयवं वार्यमवयवानामनेकार्थत्वात् किं
परवीररघुणागमेण मंदं सविनयं गिरावाण्या उक्तं वचः यच्छतीति यच्छन्
तस्मिन्नामवत्सत्पवादिति विशेषणद्वयेन सकलमनोज्ञत्वं सत्यवक्तृत्वे
चोक्तं ईदृशोत्तरयिकभूषणंदानं किमपरं ईः लक्ष्मीरलं सर्वोत्कर्षणास्तु त
थाह्येन तव रुतः संग्रामं प्राप्नोः शवात्ततः पृथुः सनेति भेदं प्राप्नुवंति ते।
सनास्ते एव सानाः न सानां समयः प्रसंगो यस्मिन्नित्यर्थः यदा स्येति वाणा

३५ नृत्तिपतिते असाः शानसंतिकुटिली भवंति युद्धोपयोगिगन्तविशेषेणेत्यर्था
३५ युद्धगत्यभिज्ञास्ते शानसास्तव्यचुरस्तस्मिन्संशामे इत्यर्थः यदा अत्र वसने नि
शामेण शत्रुं द्विधा ऊर्वन्ति तेषां समय इति पूर्ववत् वर्णानां ब्राह्मणादीनां श्रा
द्धिब्राह्मणक्षत्रियैस्तयो रंति मः क्षत्रियस्तस्मिन् योगव्युत्पन्निरर्थात् क्षत्रिय
शब्दस्य तस्य लोपो नाशस्तस्य रचना तस्यां अत्र बुद्धिस्तया बुद्धेः समं किं अपि ।
तत्रैवत्यर्थः तेभ्य उक्तं मयि संशामात्यराष्ट्रे मम परलोकस्थानिः स्यादिति
बुद्ध्या पराश्रयान् भवति इति भावः यदा ते पुरोः शानसमये रुतः ॥

सनरुचुणासुकेब्रह्मणि संवोधते वेतानां अमेदं स्फुटतरं उक्तं योग्यं
शास्त्रोक्तं वचो न यच्छति किंतु स्ववर्म्मनिष्ठशोष्यमृततात्सुकलजगड
पादानभूतः सर्वभ्यः सर्वददातीत्यर्थः वर्णयति मेत्यस्मव्याख्योतरम
पि १८ केषामानगजायुक्ता वार्वो वीक्षरगोजगाः शंवोददत काजेशा
वेदेला स्वर्धुनीक्षराः १९ अस्मार्थः काजेशाः ब्रह्मविस्त्रुशिवाः वः शंसु
खंददत किंभूताः केषामानगजायुक्ताः कस्मेषा ब्रह्माणी सावमारमा
चनगजागिरिजावताभिर्यथाक्रमं युक्ताः १० वार्वो वीक्षरगोजगाः वा

३६
३७
चोहंसः सचवीश्वरः खगेश्वरोगरुडश्चगोजोहृषभश्चतेर्गच्छेति तथा पुः
वेदेलाखर्भुनीधराः वेदाश्चइलाष्टयीचखर्भुनीमंदाकिनीचताथरेजी
तितथा १५ सुरारिरिषभृत्यस्यपितातस्यचवाहनं श्रंत्याक्षरेणाक्षी
नस्यतस्यकोतास्थिराभव १० सुरारीरावणास्तस्यरिषुः श्रीरामस्तस्य
भृत्यः सेवकोरुद्रुमान्स्तस्यपितावापुस्तस्यवाहनंरुरिणस्तस्यांत्याक्षरे
णाक्षीनस्यलक्षणकासरुरेः कोतालक्ष्मीस्तस्यातंरुदेविमहदेस्थिराभ
वेत्यर्थः १० उत्तमवल्लीरिषुजासाकन्यायस्यवल्लभा तस्यसुरारिषुः ३६

स्वामीतस्यकांतास्थिराभव ११ हेदेवित्वंमङ्गेहेस्थिराभवकिंभूतात्वे।
उत्तमवल्लीनागवल्लीतस्यारिपुहिमालयस्तस्यकन्यापार्वतीसायस्यशि
वस्यवल्लभातस्यरुद्रसर्पस्तस्यरिपुर्गरुडः तस्यस्वामीश्रीकृष्णः तस्य
कांताश्रीः ११ वायुमित्रस्तवंधुवाहनारातिभूषणाशिरोज्वलंविनी त
ज्जवेरिभगिनीपत्नेः सखापातवः कमललोचनोरुद्रिः १२ वायोर्मित्रम
श्रितस्तस्यसुतः घडाननस्तस्यबंधुर्गणेशस्तस्यवारुनंमृगवकस्तस्यप्ररा
तिः शत्रुः सर्पः भूषणायस्यशिवस्तस्यशिरसिप्रवलेवतेगंगास्याः जा

३० तोभीष्मस्तस्येवेरिषित्वेडोतस्यभगिनीदौपदीतस्याःपतिरर्जुनःतस्यस
३७ त्वाप्रोक्तसः सकमललोचनस्तत्समानदृक्पातरदात् २२ आसादयति
यद्रूपं करेणः करेणोर्विना तत्तेभवतराजेंद्रसर्वदाऽक्षयमेवहि २३ भो
राजन तद्रूपंतेतवसर्वदाऽक्षयमेवहिभवत् तत्किं करेणःकका
ररेफणाकारैर्विनायद्रूपमासादयति अथइत्यत्रहृद्यायेइति सं
पन्नेअग्रेउत्पन्नेनायादेशेआयुरितिभवतीति २३ चनाचनाव
नकांतिचनाववदनुजपुंजमिनात्रिजगुर्विगः सकमलोपिनअर्द्ध

समंक्रियां हिमविलोकयिते सचकर्तृको २४ अः विस्रः रामावतारे क्त्वा
स्मावतारे वा दनुजपुंजैर्देत्यनिचयं अपि न दृष्ट्वा तवात् पिस्रसंष्टो ॥
किंभूतः अः चनचनाचनकांतिः चनः सांद्रः सचासौ चनाचनश्चमेच
स्तत्कांतिरिव कांतिर्यस्य सः चनश्याम इत्यर्थः पुनः चने निविडं अवेपा
पेनुदति विग्रः पुः सकमलः कमलया लक्ष्म्या सरुवर्तमानः अत्र श्लो
के सकर्तृको कर्त्रा सरुवर्तमानो क्रियां विलोकयिते ज्ञाते अर्धसमं अर्ध
वर्धवदामीति कवेः प्रतिज्ञा २४ अष्टवोयं मया दृष्टः कांतः कमलोच्चा

ने श्रोतंरयोविजानातिविद्यात्रेवनसंशयः २५ अकारपूर्वः ककारां
 ३८ तः शोशादश्रंतमथेयस्यतादृशोअशोकस्तुहोविपश्चिदेवेत्यर्थः २५
 ३४ संथावंदनवेलायांतडांगांतेदिजोत्तमेः अत्रक्रियापदंश्रमंमर्यादा
 दशवार्षिकी २६ हेदिजोत्तमत्वंसंथावंदनवेलायांतडागसमीपेयेः
 गच्छ ३णागतौलड् सिप्रयेरितिक्रियापदं २६ विंवाकारंसंथाका
 रंकांतावदनयंजनं अत्रक्रियापदंश्रमंमर्यादादर्शवार्षिकी ।
 २७ अत्रदशोतिक्रियापदंचुंवस्वेतितदर्थः २७ ॥

३८

अर्जुनांतेवराहोहेभीमांतेचवरानेने पांडवैः सरुयोद्व्यंरत्नणीयोथनं
जयः १८ हेवराहोहेहेवराननेमयापांडवैः सरुयोद्व्यंत्वयाअर्जुनोदि
वसस्तदेतेभीमारात्रिस्तदेतेसायंप्रातरित्यर्थः धनंजयोवक्रिः रत्नणी
यश्चत्यर्थः १८ देवराजोमयाट्टोवारिवारणमस्तके भक्षयित्वाकपत्रा
णिविषंपीत्वाक्षयंगतः १९ विभूषणंकिंकुचमंडलानांकीटश्चुमा
वांद्रमसीकृतोभा सीताकथंरौतिदशास्यनीताहारामहोदेवरतातमा
तः ३ अंतलापिकेयं हाराःमहोदेवरता तमातःअंधकारात् ततःस

३९

मयं सारामहादेवरत्नातमानः ३१ जंबूफलानिपक्रानिगत्वागत्वा।
नवंनवं वीप्सातः कथितोत्तर्यो भवद्विर्तादुगम्पते ३२ वीपसिणो
प्सातः प्रातः प्साप्रदने अत्यल्पं ३२ प्रातः प्रातः समुत्थाय दौदाह
षिकुमारकौ विमलांशरुंगत्वा प्रज्ञास्वचकमंडलं ३२ प्रातः का
लेकमंडलं प्रातः पूरयत इत्यर्थः ३२ अट्टशूलाजनपदाः शिवशूल
अत्रष्यथाः प्रमदाः केशशूलियो भविष्यंति कलौ युगे ३२ अट्टमा
नं शिवावेदा ब्राह्मणाश्चतुष्यथाः केशाभग इति प्रोक्तः ॥

३९

शृलोविक्रयउच्यतेइत्येतस्यार्थः ३३ सरोमेरुयमोस्नात्वावापीपयसि
कामिनी ददातिभक्तिसंपन्नापुष्पंसौभाग्यवर्द्धनं ३३ हेकामिनिया
दाग्रहंसरःस्नात्वाअयेगच्छामिअयगतो तदाभवतीकामिनीवापीप
यसिपुष्पंमेमहं ददातीत्यर्थः अन्यत्सह ३४ इरुविष्णुंशरापीदेवेंदने
कस्मनप्रियं अन्तुस्वारेविलप्यामिउकारस्यप्रयोजनात् ३४ वोदनमि
त्यर्थः अन्यत्सुगमं ३४ चक्रीविष्णुलीनरुोनविस्वर्मरुवल्लिष्टोनचभी
मसेन स्नेह्यानुवारीन्यपतिर्नयोगीसीतावियोगीनचरामवंदः ३५ पुं

चक्रविष्टलरूपलोचनमहाबलसेव्याविहारप्रतोलोमलदंशसंबंधी
ध. वृषभभक्ष्यार्थः अमृत्यष्टे ३५ पुंसः संबोधनं किंचिदधतिकरि किं
५० केरुवोमेर्द्विषत्किंकाशूमातेरिष्टाणानरवरनरकंकोवधीदामकिंकिं
केवावर्षासुनसुर्विसमिवरुणिणाकिंविदद्वेनखायेविंध्यादोकोविस
पन्विद्यटयनितरुत्रर्मदावारिष्टः ३६ अंतर्लापिकेयंपुंसः संबोध
नं किं हेनः करिणांगजानां रुचः केविदधति मदाः अमेर्द्विषत्
रिपंथिकिवारिजलं तेनवरिष्टाणाम्पूमाका एः नगरी ॥

हेनरवनरकंशसुरंकोवधीत् अःविस्वः रामकिं सम्पककिं नर्मक्रीडा
वर्षासुकेनसुःदावादावानलाः रुरिणाश्रीलक्ष्मीसिंहेन नखाग्रैर्विस
मिवपद्मिनीतंतमिवकिंविदद्रेविदीर्णोरिष्टरः हिरण्यकस्योर्वक्षःविं
धाद्रौविसर्पन्कस्तूरुनिघटयति नर्मदावारिष्टरः ३६ कस्यादेवुदया
वकोयुवतयः कंकामयेतेपतिं श्रीशकेननिवार्यतेनिकटकेदासेकथं
यावनीः भाषादर्शयतेववस्तुप्रमहाराष्ट्रीककथंवर्ततेवर्णायेतिमयो
गलोपरवनोक्तत्वावुधेःकथ्यतां ३७ सारंगश्चससारंववाससेतिखवास।

कः दातुं तात्र विज्ञेया कस्य येन योगजा ३० देयं कृत्र मनोद्विषद्वयि
धर तदिगभूषुत्रसंबुद्धयः कीदृशयोऽव्ययमस्ति भेदकथने किं किं विषयं सा
५) कं दानादानविधौ लभं तु जजनः किं शरु कर्मैदियं स्नेहः सत्रिजभाषया
वदति किं त्रेलोक्यतायं प्रति ३८ पपरवरदिगात्रारुस्तं ३८ लक्ष्मीः
कस्थिरतामुपैति सततं कीदृक् नरोऽर्बलः किं वा षड्पदवाचकं निगदि
तं के पांथतापापहाः किं संबुद्धिपदं प्रियो निगदितं का वं धकारारिको
गच्छंते च वने किमाह यवनः संगामिलाषी मुद्गः ३९ ॥ १ ॥ धर

पविशदरुजामेरवीरवीचंद्रसूर्योदिवचनांतमेतत् ३५ कोनिर्दग्ध
 द्विपुररिषणाकश्चकर्णस्पृशंतानयाः कूलंविचटयनिकः कः परस्त्री
 रतश्च कः सन्नद्धोभवतिसमरेभूषणं किं ऊचानां किं डः संगामवति
 मरुतोमानपूजोपहारः ध० अंतर्लापिकेये प्रश्नक्रमेणोवोतरणामारः
 नरः पुरः जारः परः स्वरः समग्रं च ध० व्यामोस्तवभिदंतुर्हिदंतु
 रितामिच कर्तृगुणमिति श्लोके योजानातिविचक्षणाः ध० ३ः शंभुः
 ईब्रह्मा अः विसुः तेव्याः रुरविधिरुरयः कर्तृपदं अयत्स्यष्टे ध० पा

नीयं पातु मिच्छामित्ततः कमललोचने यदि दास्यसि नेच्छामि नो दास्य
४२ सिपिवा म्पहं ४२ दासी असीति छेदः ४२ लंबोदरतवचरणावा दरतो
५२ योनपूजयति स भवति विद्या मित्रो उर्वासा गोतमो वापि ४३ विद्या
मित्रो गर्दभः उर्वासाः दूरस्थलवासी गोतमः पशुः ४३ राम रामे^{१५}ति
रामे^{१५}ति रमे^३रामे^४मनोरमे^५ सरुस्रनाम तत्तत्सं रामनाम वरानने ४४ हे
वरानने अरु रामे अतिरमे किंभूते रामे अतिरामे अति कौतारामा
मायायेन तस्मिन् शुदेवामरूपिणी पुनः मनोरमे ॥ ४२

मनोरमयतीतितस्मिन् किंभूतोहं रामरामपवराः धनेयस्पसः तत्र।
हेतुमाह यतः कारणात्तेममरामनामसहस्रनामतत्स्यंततत्तस्मात्का
रणादित्यर्थः यद्वासंबोधनाधारः पु. वरानने वरंश्रेष्ठमाननेयस्पस।
तस्मिन् यद्दाममरामनामसहस्रनामतत्विस्तारयति धध यामाता
ममतामायामायरोक्षदोपमा तारोनेगगनेरोतामदगददगच्छम
धध उ३तिसंबोधने हे अछगच्छगच्छम अद्वैतिंशियेगम्पेतेजायंते।
तेअछगच्छाः विषयास्तेषांक्षगोनाशास्तवदमः समर्थस्तत्संबोधनेहे

योगिन् गगनेऽप्राकाशो तोऽप्रारश्नात् अरश्नात्ने किंभूते गगने तारो।
ध३ ने ताराभिः कुने तारो नंतस्मिन् हृदयाकाशे इति यावत् तांकांया।
५३ माता अर्थात् विष्णुमाता यावममता च तद्रूपाया च माया वै सखी याव
मालक्ष्मीः किंभूता परोपरोपमा परश्चासावुद्धा च वृषभस्तेन परोद्ध
एतदतिगच्छतीति परोद्धतरस्तं श्रीमरुदेवं उपसमीपे पानिगच्छ
तीति सा ध५ वय्यायाः केथने किंभवति मृगमदे को गुणः कायमाया केगा
थाः किरुषाणां जलमलचुस्रत्वं योषितं केन दीनाः कः के देवारयः किं निमिषा ५३

मदितिर्दृष्टिकेषां जनित्री कौकः को वै स वा स्ये बुधवसति मनुर्मथव।
ऐंः पदानां ४६ ओं ओं ओं कनकं आमोदः शांभवी सागराः जीवने सु
तेन कांतेन वा प्रवासी असुराः विदेहाः देवानां वियति ओं नमो भग
वते वासुदेवाय ४६ विना यौवनमार्गेण गच्छन्तो लपितं मया रुरेः क
त्पदर्शयामां पश्येत्सुक्तं न दृश्यते ४७ अस्यार्थः यदा तदेति शेषः यदा वा
नमार्गेण जलमार्गेण विना गरुडेना गच्छन्तो गमनाप्रयौ रश्मिश्च यौ ल
क्ष्मी नारायणौ भवतः तदा मया लक्ष्म्याः लपितं भाषते अर्थादिसं प्र।

५५

५५

ति तदेवारु हरेरिति अविश्योः हरेः नलाख्यानरस्य कृत्यं सेतुरुषं।
मांदर्शय अस्योत्तरमाहुविस्सः पश्येति हेलक्ष्मीरित्यादिः हेलक्ष्मीस्त्वं
पश्येति विस्सुनाउक्तं तथापि कवेर्लक्ष्मावाउक्तिर्न दृश्यते तया मयेति
शेषः लक्ष्माः सुमुद्रकत्वात् न तन्मुखाददर्शनं जानंयाविर्भावकृतजला
भिदृष्टि कृतसेतुविधानमिति भावः ५५ देमागाहविवाहवाथगाडिवा
फोरालिवाफोरटावोघासीनलचोरगाहवज्रवामाचोदहाखोवलाहौ
ल्लागाहवगंडगंडमणिवाकुत्रासुगंडंगनापातृत्वां यजमानदाने।

५५

दानददतेदेयात्समृद्धिंचिरं ४८ अस्यार्थः हेयजमान संगता संगैःष
उंगैर्षुक्तः नापुरुषः शाक्यार्थिवादित्वात्समासः सांगवेदपुरुषइत्यर्थः
तां पात्ररसत्त अथचदानददते दानंददातीतितथा दानदात्रेतभ्यंचिरं
समृद्धिंदेयात् ददातः कथंभूतः संगता देयमा दशदेनबुद्धिःतद्धि
षयेनविद्यतेमामितिपरिमितिर्यस्यसः अपरमितज्ञानविषयइत्यर्थः
दंकलत्रेचबुद्धिश्चेतिवररुचिः माझ्यानेक्खिवंतमेतत् पुं कथंसः गा
ढविवाबुवाःगाढः दृढः उत्कृष्टइतियावत् विःपक्षीगरुडोयस्यसः

धगडीकालपुरुषः समसंस्थादिप्रकारः वाः पूजा द्वितीयपक्षेकर्म
भिनिवेशोवायस्मिन्सः पु. फोदलिवाः जून्कावातेफकारः स्मानथा
निष्कलभाषणोइतिनिघंटः फंनिष्कलंभाषणंउदालयंतित्यजंतीति।
फोदालिनः वारणार्थकादलधातोर्गानिः सत्यभाषिणःसाथवःते
षांसत्यवदथर्मवरेत्यादिनावाः पूजायस्मिन्सः पु. पोरटा वोचासीप
कारः प्रकटपथइतिवररुचिः यःप्रकटपथः श्रोपनिषदमार्गः उश्चर।
नणो आचरणमितिपावत् रवृश्चभाषणंतौउरदौयस्य उरदौपौरदौ।

धर

५६

पोरटयोः अघोयमल्लीभावः वाङ्मन्त्रस्य आसनमासः अवस्थाने सा
 अस्त्रियस्मिन्निति आसशब्दोत्तान्मन्त्रार्थीयश्च निर्वोध्यः पुः इनलचोर
 गाढवज्रवा इकारउच्चतेकाम इति वररुचिः इषादेन मदनः तस्य लाः
 शलाः संमोहनादयः उन्मादस्तापनश्चैव स्तंभनैः शोषणास्तथा सं
 मोहनश्च कामस्य बाणाः पंचप्रकीर्तिता इनलान्कामवाणानचोर
 यंजिते इनलाचोराः साथवो ब्रह्मचारिणः तेषां गाढं वलिष्ठं वेमान
 से निष्फलं मानसे वरुणोच्चाते वकारश्च प्रकीर्तित इत्येकादशनिघंटः

४६

कंतमः अज्ञाने गाफांतेनचज्ज्ञादस्यकर्मधारयः नक्तंजुंजुंमुदा
रुतं अविद्यालक्षणंतमः नतवाति वापयतीद्वैकरोतीत्यंतर्भा।
वितपषर्थादागतिमंथनयोरितिधातोः क्विपिरूपं पु० माचोदरुःमा
याः चोदः लक्ष्मीकर्तृकशेरणारूपः कर्मामितिवेशः तंरुंतिजहाति
इतितथा पु० खोबला स्वशाब्देनेंद्रियाणिअवतेर्नपुंसकेभावेक्किफ्रस्वो
नपुंसकइतिरुस्वत्वेचअवनेउइतिरूपं इदंसर्वेपूर्वत्रापिवोथ्यं तथाच
तैः खैः अज्ञांतेषांतेखावः गोशाब्दवत् खोशाब्दवद्वचने प्राणिनः

४७
५७
स्तेषां वं वलं प्राणविधिलक्षणं नैलातिसंपादयतीत्येतर्भावितरण।
थीलाप्रादाने इति धातोः क्विपिरूपं पुं कः होत्यागाद्वगंगं उगां।
उपाणिवाः रुलहिंसायां होलनं होलः होलस्य भावः होत्यं हिंसात्वं।
गत्यर्थस्य होलने रने कार्यत्वाद्वा तलं हिंसा र्थो बोध्यः तस्य अगा-
दंगं अलोडनं नगादंगं अनालोडनं परित्यागः येषु ते हो-
त्यागाद्वः सावंधवः तातवातिवसतिदारुत्वेन परिरक्षति सैहोत्यागद्व-
वः पर्वतः यन्नः साधवः पर्वतनिवासिन होत्यागाद्वस्स गंगाः गंडकाः गंडंगंडस्थले योक्ते ४७

गिरेगंडकमेववेत्तमिधानात् गंडानामिमेगंडाः गंडशैलाच्युताः स्युः
लोपलाः होत्वागाढवगंडस्यगंडाः तत्रयेमणायः रत्नभेदाः तेषांवाःपृ
जायस्मिन्सः पुनः कथं सः कुत्राः कुंथरांत्रायंतेरदंतीति कुत्राः एष्वीरा
ज्ञकः त्रैङ्पालनइत्यस्मिन्किवंतंत्रातिरूपं पुनः कथं सः सुराट् मोरुने
सुट्मोरुः भ्रमः तंघाटयतिहरीकरोतीति सुराट् षट् श्रीमत्यायगंडोपा
नामकवैद्यनाथभट्टैर्यथा मतिव्याख्यातं विषमपद्यव्याख्यातं समाप्रमा
वक्रेतच्छ्रुमित्रेपुरजपसमयेस्पंदमस्त्यदांकद्वैतीयिकांडुजादीशरथि

४८

५४

रपिसगोस्तद्विज्ञाताथिनाथः कोऽस्तज्ञातज्ञाताननकुरुचराज्याचतन्म
 स्तवक्रीयस्याभूत्सोवतांनः शिशिरकरकरोलासिमौलिर्महेशः ४५ अ
 त्सममहेशो नोवतादित्यन्वयः यस्य महेशस्य पुरजयसमये विप्रासुरह
 ननकाले च केरयचरणोत्तच्छुमित्रे चक्रशुमित्रे भवतश्च ध्याहारः
 तत्र च वक्रे तच्छुमित्रे इत्यादि पदानां शंकोत्तरभावलभ्योद्देश्यविधेय
 भावविधेयभावविधयान्वयबोधजनकतायास्तत्पर्यविषयत्वात्
 प्रश्नस्य चक्रादिपदानि चक्रादिपदार्थत्वे निमित्ती ॥ ॥

४८

कृत्वरथवरणादिवाचकादिपदार्थत्वेनोपस्थितानां चक्रवाकादीनां प
समर्ष निप्रयेवोनरस्यानितत्पदांकेत्येतत्पदचटकतत्पदं विना सर्वा
णि तत्पदानि प्रश्नस्य चक्रादिपदाचक्रादिपदार्थत्वेनोपस्थितानां चक्र
वाकादीनां परामर्शकानि तथा च चक्रेरथचक्रेके इति प्रश्ने तच्छ्रुमित्रे
इत्यन्तरंतस्य चक्रपदार्थस्य चक्रवाकस्य श्रुमित्रे संवटनविचटकारि
चाच्चंद्रसूर्यौ शत्रुमित्रे चंद्रसूर्यौ रथवरणाविति पदद्वयार्थः तत्र प्रमा
णांतरथतोणीयं तेत्यादिवोध्यं स्पंदनोरथः सक इति प्रश्ने तत्पदांके हेती

५८

५९

यीकांबुजादीत्युत्तरंतदर्थश्च तत्परयस्य पदेवरणं श्रोकः विज्ञेयस्य तस्या
 विलोद्धेतीयीकादितीयेवद्धेतीयीकास्वार्थे तद्धितः स्त्रीदितिरित्यर्थः रथो
 गमाणि श्रीविष्णुपत्नीभूतः भूमेरथते प्रमाणं पूर्वोक्तमेव बोध्यं भूमेर्वि
 ष्णुपत्नीत्वेन वाराहपुराणं प्रमाणं शराणि वाणाः धीयंते स्मिति श
 रधिर्वाणाधारः सक इति प्रश्ने स इति उत्तरं शरधिरेव शरधिरिति तद
 र्थः शराणि उदकानि धीयंतेऽस्मिति शरधिः समुद्रः समुद्रस्य
 शराधारत्वं पुराणप्रसिद्धं गौर्वाणः ॥

५८

सकश्चिप्रश्नेतद्विजाताथिनाथइत्युत्तरं तानिगोशब्दस्यजलवाचित्व।
स्यकोशप्रसिद्धत्वाजलानिधीयन्तेऽस्मिन्नितदिर्जलथिस्तत्रजाताल
क्ष्मीरुस्याग्रथिनाथोविस्तरितितदर्थः विस्मोरपिशारत्वेप्रमाणंरथः
क्षोणीयन्तेतिप्रमाणं बोध्यं कांठाःअस्याःकेइतिप्रश्नेतजानातानन
ऊरुचराइत्युत्तरं कांठंजलेवारिवाहेइतिकोशात् तत्रजलेजातंक
मलेतत्रजातोब्रह्मातस्यानर्नानायेऊरुश्रवकाशास्तत्रयेचराःसं
चरन्तोवेदास्तेअस्याइतितदर्थः ज्याप्रत्यंजाकेतिप्रश्नेतन्मस्तचकी।

५० त्रुतरं सा ज्वाष्ट्यदीक्षोणी ज्वाकाश इत्यपीक्षितिरितिकोशात् मस्तेम
५० लकेयस्यासौ ज्वा मस्तः सचासौ चक्रं कुंडलमस्यास्तीति चक्री चासौ।
ज्वा मस्त चक्री शेष इति तदर्थः अथ चक्रे इत्यादिवाक्येषु ग्रन्थभूतिरिति।
क्रियापदस्य यथायोग्यं वचनविपरिणामेनात्वयः पुनः समुद्देशः
कीदृशः शिशिरकरकरोद्भासिमौलिः शिशिराः शीतलाः करा य
स्य सतस्य चंद्रस्य करैः किरणैः उद्भासिः शोभमानामौलिर्यस्य सः
चंद्रशेखर इति तदर्थः ५५ नालीकासनमीश्वरः शिखरिणो तत्कं

५१

धरोत्यागिरोगंधर्वाः पुनरेतदधुपथिकौचकेतडधारकः पत्रीतस्य
भुवैरिणां परिहृष्टो जीवावयस्याभवजीवांतेवसंतारिपुक्षयविधोदे।
वायतस्मै नमः ५० अस्मार्यः जीवांतेवसंतो जीवो हृष्टस्यतिः तस्योतेव
संतितेशिष्ठादेवाः तेषां परिहृष्टः प्रभुः समेरुः नालीकासनं नाली
कावाणाग्रस्यंतेक्षिप्यंतेयेनतडाणासाधनं यत्रुरित्यर्थः तत्तदयमाम्
एतनालीकासनादिपदेनस्ववाच्यार्थांतरद्वारेतरोतरं यथासंभवमर्था
मूलं नालीकंकमलंशासनंशास्यतेऽस्मिन्नतस्यानंयस्यसः ब्रह्मातस्य

कंधराग्रीवातस्पाउत्थाउत्थितायामिरः वाण्यः गीरूपावेदाः ते गंधर्वाः
५१ वाहाः पतदधपथिकौ गंधर्वमार्गे आकाशे नित्यं पंचानंगह्वजः ।
५१ तौ चंद्रसूर्यौ चक्रे रथवरणे पतेषां गंधर्वाणां पंचाः मार्गः तस्मिन्
तडद्वारकः चक्रं उद्धरतीति स गृह्णाति सः विस्रः पत्रीवाणः यत्प्र
भुवैरिणां पत्रिप्रभुवैरिणां पक्षिणां प्रभुर्गुरुतः तस्यैवैरिणः सर्पा
स्तेषां प्रभुः शेषनागः स जीवा प्रत्येवाश्रभवद्भूवेत्यर्थः ५ अर्द्धरात्रे
दिनस्यार्द्धे अर्द्धचंद्रेर्द्धभास्करे रावणे न ह्यतासीताकृष्णपक्षे सिताष्टमी

५१

कृष्णपक्षेयाऽष्टमीतस्यादिनस्यार्द्धरावणेनरुतासीतारुता किंभूता
 ऽष्टमी अर्द्धरात्रेसिताशुभा किंलक्षणोऽर्द्धरात्रे अर्द्धचंद्रे किंभूतेऽर्द्धचं
 द्रेअर्द्धभास्करे अर्द्धभाःकरोतीत्यर्द्धभास्करस्तस्मिन् ५१ हरिश्चायांरा
 द्रप्रसरपिहितेच्छापदिप्रपुक्तालंकृत्यैर्विपुतगरुतांडर्गऊजरीं ।
 वयंसाकोपेताः प्ररुरइतिसेनापतिकृतानमात्मेपुलेखान्प्रकटयति
 सिंरुदितियतिः ५२ अस्मार्थः सिंरुदितियतिःसेनापतिकृतान् ३
 तिलेखानमात्मेभ्यःप्रतिदिशानिकथयति इतीतिकिं वयंसाको।

पेताः प्ररुइतिसेनापतिकृतातमात्मेषुलेवात्यकटयतिसिंहसिति
 ५२ पतिः ५२ अस्मार्थः सिंहसितिपतिः सेनापतिकृतातइतिलेवाना
 ५२ मात्मेभ्यः प्रधानेभ्यः प्रतिदिशितिकथयति इतीति किं वयं सार्को
 पेताः सार्कान्विताः अर्कशब्देनइनः सूर्यो लक्ष्यते सशब्दयुतइनः से
 नस्तेनान्विताः सेनान्विताइतियावत् रुरिद्रायां रात्रौ राद्रप्रसरपि।
 दितेच्छापारिषदितमः पिरितदिकचक्रे सत्यं राद्रशब्देन तमः तमस्त्रराद्ररितिकोशात्
 तेन पिरितायाद्यादिता इच्छाशब्देन आशादिशा दिशस्तु ककुभः काष्ठायाशाश्च रुरित
 श्रुताइतिकोशात् पारिषत्शब्देन मंडले प्रप्रकाले कल्पे मयुकोयः अलंकारः स्तारः तस्य ह
 मेतत्कृते प्रस्तारार्थमिति यावत् विप्रतगरुतां गरुत्पादेन यत्न उच्यते ॥

५२

विषादप्रकोपः पक्ष विपक्षाणामितियावत् उर्गंजंजरीं कवशादेन
गलः लक्ष्यते उर्गनगरीं प्ररुयामः प्ररुषादेनयामोलक्ष्यते लक्षित
लक्षणाश्लोकोयं व्याख्यातः ५२ गोगजवारुनभोजनभक्षोद्भूतपमित्र
सपत्नजशत्रोः वारुनवैरिक्कतासनतथास्वामिरुपातजगत्रयतथा ५३
गवाहृषभेनगच्छतीतिगोगः शिवः तजः कार्तिकेयः तस्यवारुनंमयूरः
तस्यभोजनंसर्पः तस्यभक्षोवायुः तडुड्वोरुनुमान् तंपातिरक्षतिस्त्र
श्रीवः तस्यमित्रंरामः तस्यसपत्नः शत्रुः रावणः तजइंद्रजित्तस्यशत्रुः इं

५३ ५३
५३ ५३
३: तस्य वारुनमेरावतः तस्य शत्रुः सिंहः तत्रोपविष्टः तपवसर्वोप
रितश्चाग्रं विकात्वा पात ५३ मोमारा मम मादं देहया गदलनं भवः य
स्यैतानि न विद्येते तस्य शक्तिः कदे स्थिता ५५ मोरुमाया रागमदमल
मान दंभ देव प्रथमार्द्धाक्षरयोरनुक्रमेण ग्रहणमप्यत्सगमे ५५ ।
चतुरंगे कलाजानते विज्ञानाय धनाय च विदो कुर्वन्त विद्वांसः कर्तृक
र्मक्रियापदं ५५ त्वयि कलाजानते निष्पन्ने ॥

तिश्रुमिषमपुरुषसामर्थ्यालभ्यतेचतरेपुरुषंगोगच्छामीत्यर्थः ५५
कुचभारात्कुचभारःकुचभारादिभेति कुचभारः कुचकुचभाराज्जनं
कोयंवैद्वाननेचमत्कारः ५६ अर्थः कुचभारत्वेनाथवसितात्प
क्षिविशेषात्कुचभारत्वेनाथवसितः पत्रगोविभेतीत्यर्थः कुचभार
त्वेनाथवसितायाः रात्रेः कुचभारत्वेनाथवसितश्चक्रवाकः कुच
भारत्वेनाथवसितात्पर्वतोपरिदृश्यमानमेवमंडलात्जननेना
थवसितेषुलिनेनदीहृद्याभावित्यादीयमाणमित्यर्थः ननुअथव।

५५ शानस्पसजातीयेदृष्टतया पुलिने किं जवन सादृश्यमिति चेच्छनेः
५५ पुलिनानि शानैः शानैः नवसंगमसंघीडे जवनानीव योषित इत्यु
क्त्वात् ५६ लक्ष्मीर्यादो निधेर्यादो नादो वादो दितं वचः विभ्य।
ती धीवरेभ्यो याजडे षेव निमज्जति ५७ लक्ष्मीः पादो निधेः समुद्र
स्य पादः जलं जंतः श्रदो वचः वादो दितं नयतः धीवरेभ्यो विवक्षा
लोभ्यो विभ्यतीत्रस्य तीजडे षेव कदर्ये षेव निमज्जति तिष्ठति ५८

नदीजलं केशवनारिकेतनं गाङ्गा यो नाम नगारि सूत्रः पर्वो गना वेष
धरः किरीटी जित्वा वयं नेष्पति वायगावः ५८ नाम भोनदी जभीष्म
षट्पमानः शृंगना वेषधरस्त्रीरूपधारी लं केशवनारिकेतनं नृमा
न धजेयस्म सनगाङ्गा यः अर्जनः नगारि सूत्रः इन्द्रपुत्रः अयं प्रमाथी हं
तावो जित्वा गाः नेष्पति अतस्त्वं श्रवं रत्न ५८ विकसति नयनाभ्यो कैरवं
पंकजं वस्त्रयश्चिचराणां ज्ञेयं लवयं पयोधेः उरसिलसति यस्मिन् प्रेयसां
संप्रदायः सफणिनमविशेते पद्मया पद्मनाभः ५९ स पद्मनाभः पद्मया

५५
६३
श्रियासहंफणिनंशेषंअथिशोते यस्यनयनाभ्यांचंदसूर्यलक्षणाभ्यां
केरवंपंकजंचविकसति यस्यवरणाङ्गंगानलंपयोधेवल्लवय्यंअ
थयतिदूरीकरोति यस्योरसिश्रेयसांसंप्रदायःकौस्तुभमणिलसति
एवंविधःपद्मनाभःफणिनमथिशोते ५५ मार्गमार्गमृगयतिमृगेहे
तिरामेतिरामेशोकंशोकंगतवतिगतेलक्ष्मणेलक्ष्मणेन नीता
नीताभ्युदयधूसारलेकारलेकांसीताःसीतानपतितपनेरावणेरा
वणेन ६ अस्मार्थः रामेमृगस्यायंमार्गस्तंमृगसंबंधिनींमार्गंस

५५

रणिं मृगयति अन्विष्यति सति मृगे रुषिणे हा इति दाम इति शोकं ग।
तवति प्राप्ते सति लक्ष्मणे समिवा सते शोकं खेदं प्राप्ते गते सति रावणे
तपने तपति सति अलक्ष्मणेन स्वविक्ररहितेन स्वस्वरूपे परावृत्त्या
गतेनेत्यर्थः चिह्नं लक्ष्मवलक्ष्मणमित्यमरः रावणेन यौलक्ष्येन प्रा
नीताः सुरसुरवधूरा रलंकारलंकारासीतासीतानीता असुराश्च स।
राश्च असुरसुराः स्वस्यासुरत्वेन स्वीयानामभ्यर्हितत्वात् पूर्वनिपातः प्रा
नीताताश्च ताश्चेति कर्मधारयस्तासां हारा हृदयमेडनानि तेषां लंका।

५२
५६

रातिरस्कारभूता लंकारः स्यातिरस्कारे इति निवेदः तादृशी वासौ लं-
कावतां प्रति सीता ह्याया रूपा सीता जनकतनया नीता प्रापिते त्वर्यः
६ः श्रंभोजं कलयन् स दत्तं भवते सा हित्परीत्यां दृशोर्मा धाता रम्यार
संपदिम रुद्रावेय शोराशिषु शाङ्गणं पुरमेयने धृतिगुणे किं वोर
गेंदे सति प्रागल्भे प्रतिभाति वो मन्त्रपतिः पाकाहित प्राभवः १ श्रीर
स्तुत्रा पुर्हृदिरस्तु यच्चरणादिरुकाशी मरणा उरुफलकरादयो।
का लोकालोकालोको लोका दुत्तमपदगालोका १ लोको लोको नाम पर्वतः ५६

तत्रालोकस्तेजोययौस्तौलोकालोकैयोश्चंद्रसूर्यौतयोरालोकस्तेज
स्तस्मादुत्तमंशोभयाह्वरित्परिमाणतयाचश्रेष्ठंश्रयवलोकालोकालो
कयोश्चंद्रसूर्ययोरालोकस्तेजोयत्रतद्वल्लोकादितस्मादुत्तमंयत्पदं।
स्थानं परब्रह्मात्मकं तद्वास्तदात्मका भवन्ति लोका इत्यर्थः स्पष्टमप्यत्र
ननु कयारीत्याग्नीडर्गामरुदेवीचरणदण्डकाः परब्रह्मात्मका भवन्ति
इत्यतो मरुदेवीचरणं संबोध्यारु दयिता दयिता दयिता दयिता स सुद
यिता ज उचितं भवदयिता पदं भवदयिता भवदयिता व व्रहिचित्रं १

५०
 ५७
 अथिभवदयितापदहे श्रीडर्गामरुदेवीचरणोत्पथः दयितायोषित
 तद्वाहित्यमदयिता तृतीयदयितापदस्पदपाकंचमर्थः अदहिता
 हिंसादिस्समुदयितातसमुगदयितासम्पत्थनोदयइतियावत् अथ
 वसमुदयितालोकसमुदायवनाधिकजनवनेतियावत् एतत्सर्वे
 जडवित्तमज्ञानिनांधनंभवतीत्यर्थः तत्रस्त्रियोगुरुस्थानांतद्वाहित्यं
 दंडिनांतेष्वपिदयाधनानांदयेवहिंसकानांतद्हिंसैवलुब्धानांतवस्तु
 त्वेव जयार्थिनांतजनसमुदायोवित्तमित्यवसेयं नमुज्ञानिनांतत

५०

सर्वे विनम्रचित्तं वेत्स्यन्त आरु भवदयिता भवेत्प्रादौ अयितावत् शुभा
वरणावत् ध्यानादिभदितियावत् चित्तं मनः भवत् भवत् ध्यानादि।
प्राचुर्येण त्वया कवितां गच्छत् ह्रीति निश्चयेन तास्तत्सर्वं दयिताया
कारमिति यावत् न भवतीत्यर्थः अथ व भवदयितायाः श्रीर्गामहा
देव्याः पदं निर्गुणपरब्रह्मात्मकं स्थानं यत्र ब्रह्मदयिता पदं तस्मै बो
धनं अपि भवदयिता पदे त्ववगंतव्यं अन्यत्सर्वं वद्व्याख्येयमित्यलं ।
रामंदशरथं विदि मां विदि जनकात्मजां अयोध्यां मटवीं विदि गच्छ।

५८

५८

पुत्रयथासुखम् १ रामंदशरथंदशतिसर्पाननेनेतिदशः गरुडः दशः
 रथोयस्यादशरथः विस्रः गरुडवाहनेतिरामंविद्धि साक्षात्स्वर्गेश्वर्यम्
 सकलब्रह्मादिसेवितचरणायुगलंविस्त्रंविद्धिरिति जनकात्मजंसी
 तांमांविद्धि लक्ष्मींविद्धि लोकमाताभारत्यमरः सकललोकैकमातृ
 सीतेतिस्मृचितं अटवींमरणंप्रयोध्यांविद्धि नयोध्याप्रयोध्याताम
 योध्यांयोडुमशाक्यांविद्धि अटवरणंप्रियनमित्यमरः अनेनवने
 ष्वपिराक्षसादिप्रलयसारुचर्यरावणादिभयनिवारणस्याशीवेसू

५८

वितं अथवनेपियोडापुष्पात्समुदेकोपिनास्तीति सूचितं लक्ष्म
णं प्रति सुमित्रावचनरूपेण त्रयया सुखंगच्छ ॥

५५

वस्त्र २७ काटो

१०१५